

ויבאו לשאל מה שלא צריך להם. וזה שפטותם (שמות יט) פן יחרשו אל ה' לראות ונפל ממנה רב. הרבה נופל ונתקפס באוטו עון. בך אני גוזר, אלו תחברים קבר שמלמדים השם הקדוש, הוא נופל ונמצא באוטו חטא יותר מהם, שפטותם ונפל ממנה רב. הרבה נופל ונתקפס באוטו עון.

קרב אצלו רב אלעזר בןנו. אמר לו, אבא, מה אני שם? אמר לו, אשר חלך בני פון רב קביה שלא תקבר אצלי אבל בני, שלא תזכיר כאן. אבל באוטו עולם, מקום שלך ושלוי מבררים. זכאים אנחנו עם אלו הצדיקים שנזמנים לשבח לאדון העולם, שאלו הפלאים שמשמשים לפניו. זהו שפטותם (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניהם.

למ"שא"ל מה דלא צריך לעון. והיינו דכתיב, (שמות יט) פן יחרשו אל ה' לראות ונפל ממנה רב, הרב נופל ונתקפס באוטו עון. וכי גורנא, האי חבריא (ס"א תכרא) דאורי שמא קדיישא, הוא נפל ואיתה בההוא חoba, יתר מנייה, דכתיב ונפל ממנה רב, הרבה נופל ונתקפס באוטו עון.

קריב לגביה רב אלעזר בריה, אמר לייה, אבא, מה אנא התם. אמר לייה (ס"א זבח חולקה בר, פון שי יהא דלא תתקבר פנא, אבל) ברי דלא תדבר הכא אבל בההוא עלמא, דוכתא דידי ודידך ברירנא. זכאיין אנן עם אינון צדיקיא, זומניין לשבחה למארה למארי עלמא, דאיןון מלאכין דמשתמשין דקמיה, קדא הוא דכתיב, (תהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניהם. (עד כאן מההשפות).

הادرרא ווטא קדריא

ה Ана ביהו יומא דרבי שמעון בעא לאסתלקא מן עולם והוה מסדר מלאו. אתקנשו חבריא לבי רב אלעזר בריה ורבי אבא ושאר חבריא. והוה מליא ביתא.

זקיף עינוי רב שמעון וחמא דאטמליל ביתא. בכה רב שמעון ואמר. בזמנא אחרא כד הוינא בבי מרעי, הוה רב פנחס בן יאיר קפאי. ועד דברירנא דוכתאי אוריכו לי עד השטא. וכד תבנה אסחר אשה מקפאי ימעלמיין לא אתקפס. ולא הוה עאל בר נש אלא בראשותא. והשתא חמינה דאטפסק והא אטמליל ביתא. עד דהו יתבי. פתח עינוי רב שמעון וחמא מה דחמא ואסחר אשא בביתא. נפקו כלחו ואשתארו רב אלעזר בריה ורבי אבא. ושאר חבריא יתבו אבראי.

אמר רב שמעון לרבי אלעזר בריה, פוק חי אי הכא רב יצחיק דאנא מערבענא ליה. אימא ליה דיסידר מלוי ויתיב לגבאי זכהה חולקיה. קם רב שמעון ויתיב וחייך וחדוי. אמר אין אונון חבריא. קם רב אלעזר ואעליל לוון יתבו קמיה. זקיף יDOI רב שמעון ומצליל צלotta והוה חדוי ואמר. אונון חבריא דאטפהה בבי אדרא יזדמנון הכא. נפקו כלחו

ואשְׁתָאַרְוּ רַבִּי אֶלְעָזֶר בְּרִיה וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִיאָה. אָדָחָכִי עַל רַבִּי יַצְחָק. אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמֻעוֹן פְּמָה יִאָוֹת חִוְלָקָד כִּמָּה חִידָוּ בְּעֵי לְאַתּוֹסֶפֶא לְךָ בְּהָאִי יוֹמָא. יִתְיַבְּרַבִּי אֲבָא בְּתַר פַּתְפּוֹי וְרַבִּי חִיאָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן הָא הַשְּׁתָא שְׁעַטָּא דְּרוּתָא הוּא. וְאַנְאָ בְּעִינָא לְמַיְעֵל בֶּלֶא כְּסֹפֶא לְעַלְמָא דָאָתִי. וְהָא מַלְיָן קְדִישָׁין דְּלָא גַּלְיָאָן עַד הַשְּׁתָא, בְּעִינָא לְגַלְאָה קְפִי שְׁבִינְתָא, דְּלָא יִימְרוֹן דְּהָא בְּגַרְיעַוָּתָא אָסְתַּלְקָנָא מַעַלְמָא. וְעַד כְּעַן טְמִירָן הָוּ בְּלָבָאִי, לְמַיְעֵל בְּהָוּ לְעַלְמָא דָאָתִי. וּבְכָה אָסְדְּרָנָא לְכוּ, רַבִּי אֲבָא יַכְתּוֹב, וְרַבִּי אֶלְעָזֶר בְּרִי יַלְעַזִּי, וְשָׂאָר חֶבְרִיא יַרְחַשּׁוֹן בְּלִבְיִהוּ. קָם רַבִּי אֲבָא מַבְתֵּר פַּתְפּוֹי. וַיִּתְיַבְּרַבִּי אֶלְעָזֶר בְּרִיה קְמִיה, אָמַר לֵיהּ קְוּם בְּרִי, דְּהָא אַחֲרָא יַתְיַבְּרַבִּי בְּהַהְוָא אַמְרָר, קָם רַבִּי אֶלְעָזֶר.

אתַעַטְפָּה רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וַיִּתְיַבְּרַבִּי. פָּתָח וְאָמַר, (תְּהִלִּים קָטוּן) לֹא הַמְתִים יְהַלְלֵי יְהָ וְלֹא בֶּל יְוָרְדִי דְוָמָה. לֹא הַמְתִים יְהַלְלֵי יְהָ, הַכִּי הָוָא וְקָדָא, אַיִנּוֹן דָאָקְרִיוֹן מַתִּים, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ חִי אָקְרִי, וְהָוּ שָׁאָרִי בֵּין אַיִנּוֹן דָאָקְרִיוֹן מַיִם, וְלֹא עַם אַיִנּוֹן דָאָקְרִיוֹן מַתִּים. וְסֹפְרָה דְקָרָא בְּתִיבָּה, וְלֹא בֶּל יְוָרְדִי דְוָמָה, וְכָל אַיִנּוֹן דְנַחֲתִין לְדְוָמָה, בְּגִיהָנָם יַשְׁתָּאַרְוּן. שָׁאָנִי אַיִנּוֹן דָאָקְרִיוֹן מַיִם, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ בְּעֵי בִּיקְרִיהָוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּמָה שְׁנִיא שְׁעַתָּא (דָבָר וְפָנִים נ"א) דָא מַאֲדָרָא. דָבָאֲדָרָא אַזְׁדָמָן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ וְרַתִּיכְוּ. וְהַשְּׁתָא, הָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ הַכָּא, וְאַתִּי עַם אַיִנּוֹן צְדִיקִיָּא דְבָגְנְתָא דְעַדְן, מָה דְלָא אַעֲרָעַו בָּאֲדָרָא. וּקוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הָוּ בְּעֵי בִּיקְרִיהָוֹן דְצִדִּיקִיָּא יִתְיַר מִיקְרָא דִילִיה, כִּמָּה דְכְתִיב בִּירְכָּבָעָם, דְהַתּוֹהַ מַקְטָר וּמַפְלָח לְעַבּוֹדָה זָרָה, וּקוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הָוּ אָוֹרִיךְ לִיהּ. וּכְיַן דָאָוְשִׁיט יְדִיהַ לְקַבְּלִי דְעַדְוּ נְבִיאָה, אָתִיְבָשׁ יְדִיהַ, דְכְתִיב, (מלכים א יג) וַתִּבְשֶׁר יְדָוַיְגּוֹ. וְעַל דַּפְלָח לְעַבּוֹדָה זָרָה לֹא בְּתִיב, אַלְא עַל דָאָוְשִׁיט יְדִיהַ לְעַדְוּ נְבִיאָה. וְהַשְּׁתָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ בְּעֵי בִּיקְרִיאָה. דִילָן, וְכָלָהוּ אַתָּאָן עַמְמִיהָ.

אָמַר, הָא רַב הַמְנוֹנָא סְבָא הַכָּא, וְסַחְרָגִיהַ שְׁבָעִין צְדִיקִי גַּלְיָפָן בְּעִיטְרִין, מַנְהָרִין פֶּל חַד וְחַד מַזְיָהָרָא דְזַיְוָא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סַתִּימָא דְכָל סַתִּימִין. וְהָוּ אַתִּי לְמַשְׁמָעָבְחַדְוָתָא, אַלְיָן מַלְיָן דְאַנְאָ אַיִמָּא. עַד דְהַתּוֹה יִתְיַבְּרַבִּי, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחַס בָּן יַאֲיר הַכָּא, אַתְקִינוּ דְוַקְתִּיהָ, אַזְׁדָעָזָעָוּ חֶבְרִיא דְהָוּ פְּמָן, וּקְמָיו וַיִּתְבּוּ בְשִׁיפּוֹלִי בִּיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזֶר וְרַבִּי אֲבָא, אַשְׁתָּאַרְוּ קְמִיהַ (נ"א עֲמִיהַ) דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בָּאֲדָרָא

אֲשֶׁר־בְּחִנָּנוּ דָּכֵל חַבְרִיא הַוּ אָמְרִי, וְאָנָּא עַמְהָן. הַשְּׁתָא אִימָא אָנָּא בְּלַחְזֹדָא, וּכְלָהו צִוִּיתִין לְמַלְוִילִי, עַלְאָין וּמַתָּאִין. זְכָא חֻולְקִי יוֹמָא דִין. פָּתָח רַבִּי שְׁמַעַן וְאָמַר, (שיר השירים ז) אָנִי לְדוֹדִי וּעַלְיִ תְּשִׁוָּקָתָו. כֵּל יוֹמִין דְּאַתְקָטְרָנָא בְּהָאי עַלְמָא, בְּחִדְקָתִירָא אַתְקָטְרָנָא בִּיה בְּקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הָיָא, וּבְגִין בְּךָ הַשְּׁתָא וּעַלְיִ תְּשִׁוָּקָתָו. דְּהָוָא וּכְלָ סִיעָתָא קְדִישָׁא דִילִיה, אָתוֹ לְמַשְׁמָעַ בְּחִדּוּה, מַלְיָן סְתִימָין, וּשְׁבָחָא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דָכֵל סְתִימָין, פְּרִישָׁ וְאַתְפָּרֶשֶׁ מְפָלָא, וְלֹא פְּרִישָׁ, דָהָא כָּלָא בִּיה מַתְדְּבָקָן, וְהָוָא מַתְדְּבָקָ בְּכָלָא הָוָא כָּלָא.

עַתִּיקָא דָכֵל עַתִּיקִין, סְתִימָא דָכֵל סְתִימָין, אַתְהָקָן וְלֹא אַתְהָקָן. אַתְהָקָן, בְּגִין לְקִיְמָא כָּלָא. וְלֹא אַתְהָקָן, בְּגִין דָלָא שְׁבִיכָה.

בְּדַ אַתְהָקָן, אֲפִיק תְּשִׁעָה נְהֹרִין, דְּלַהֲטִין מְגִיה, מְתַקְוִינוֹי. וְאַינְנוּ נְהֹרִין מְגִיה, מְתַנְהָרִין וּמְתַלְהָטִין, וְאַזְלִין וּמְתַפְשְׁטִין לְכָל עִיבָר. כְּבוֹצִינָא דְאַתְפְשְׁטִין מְגִיה נְהֹרִין לְכָל עִיבָר. וְאַינְנוּ נְהֹרִין דְמְתַפְשְׁטִין, בְּדַ יְקָרְבָוּן לְמַנְדָע לֹזֶן, לֹא שְׁכִיחָא אֶלָא בְּוֹצִינָא בְּלַחְזֹדָי. בְּךָ הָוָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, (הוא) בְּוֹצִינָא עַלְאָה, סְתִימָא דָכֵל סְתִימָין. וְלֹא שְׁכִיחָא בָּר אַינְנוּ נְהֹרִין דְמְתַפְשְׁטִין, דְמְתַגְלִין, וְטְמִין. וְאַינְנוּ אַקְרָוּן שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִין בְּךָ כָּלָא חָדָר.

וַיָּהּ דָאָמְרִי חַבְרָנָא בְּסְפִרִי קְדָמָאִי, דָאַינְנוּ דְרָגֵין דְאַתְבָּרִיאוּ, וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא אַתְגָּלִי בְּהִי, בְּכָל חָד וְחָד. מְשׁוּם דָאַינְנוּ תְּקוּנוֹן דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא. לֹאָוּהָשָׁתָא עַיְדָנָא לְהַגִּי מַלְיָן דָהָא אַמְינָא לֹזֶן בְּאַדְרָא קְדִישָׁא. וְחַמִּינָא מַה דָלָא יְדַעַנָּא הַכִּי, וְעַד הַשְּׁתָא אַסְתִּים בְּלַבָּאִי מֶלֶה. וְהַשְּׁתָא אָנָא בְּלַחְזֹדָי אַסְהִידָנָא קְמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, וּכְלָהַגִּי זְכָא קְשׁוֹת דָאָתוֹ לְמַשְׁמָעַ מַלְיָן אָלִין.

גּוֹלְגָלָתָא דְרִישָׁא חַוּרָא, לֹאָוּהָשָׁתָא שְׂרוּתָא וּסְיוּמָא. קוֹלְטָרָא דְקָטְפּוֹי, אַתְפְשַׁט וְאַתְגָּהִיר, וּמְפִיה יְרָתוֹן צְדִיקִיָּא אַרְבָּעָ מָה עַלְמִין דְכַסְופִּין לְעַלְמָא דָאָתִי. מְהָאִי קוֹלְטָרָא דְקָטְפּא, דָהָיא גּוֹלְגָלָתָא חַוּרָא, נְטִיף טָלָא כָּל יוֹמָא, לְהָהָוָא זְעִיר אַגְפִּין, לְאַתָּר דְאַתְקָרְבִּי שְׁמִים, וּבְיה זְמִינָא מִיתְיָא לְאַחֲרִיָּא לְזָמָנָא דָאָתִי. דְכַתִּיב, (בראשית כז) וַיְתַחַן לְךָ הָאֱלֹהִים מַטְלָה שְׁמִים. וְאַתְמָלִיא רִישָׁה, וּמְהָהָוָא זְעִיר אַפְּין, נְטִיף לְחַקֵּל תְּפִיחִין. וּכְלָהַקְלָל תְּפִיחִין, נְהֹרִין מְהָהָוָא טָלָא.

הָאִי עַתִּיקָא קְדִישָׁא טְמִיר וְגִנְזִיר. וְחַמְמָתָא עַלְאָה סְתִימָה, בְּהָהָוָא גּוֹלְגָלָתָא מִשְׁתְּבָחָ, וְקָדְאִי בְּהָאי עַתִּיקָא, לֹא אַתְגָּלִיא אֶלָא רִישָׁא בְּלַחְזֹדָי, בְּגִין דָאִיהוּ רִישָׁא לְכָל רִישָׁא. חַמְמָתָא עַלְאָה, דָאִיהִי רִישָׁא,

ביה סתים, ואקרִי מוחא עלאה. מוחא סתימא. מוחא דשכיה ושקיט. ולית דידייע ליה, בר איה.

תלה רישין אתגלוּפָן, דא, לגו מן דא. וְדֹא, לעילא מן דא. רישא חדא, חכמַתָּא סתימא, דאכפֵּיא, וְלֹא מתחפה. וְחַכְמַתָּא דָא סתימא, רישא לכל רישיה, דשאר חכמוֹת. רישא עלאה, עתיקא קדיישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דרכ' ח' ע"ב) רישא דלאו רישא. ולא ידע, ולא אתיידע, מה דהוי ברישא דא, דלא אתקבך בחכמַתָּא, וְלֹא בסוכלָתָנוּ. ועל האי אקרִי, (במדבר כד) ברוח לך אל מקומך. (יזוקאל א) וְהַחֲיוֹת רְצֹוא וְשׁוֹב.

ובגין פה עתיקא קדיישא אקרִי אין. דביה פלייא אין. וכל אינון שערי, וכל אינון נימין, ממוחא סתימא נפקין. (פלין) וכלהו שעיניין, (ס"א יתביי) בשקוּלָא. ולא אתחזיז קדלא.

בְּלָא הוּא, בְּגִין דְהָאֵי עֲתִיקָא קְדִישָׁא בְּחֶדֶת הָוּא. כָּלָא בְּחִידּוֹ, וְלֹא שְׁנִיאָ מֻרְחַמֵּי לְעַלְמִין. בְּתַלְתָּעַשְׂרֵה מְכִילָן דְרַחְמִין אֲשַׁתְּבָחָה. בְּגִין דְהָאֵי חכמַתָּא סתימא דביה, מתחפרש תלת זמנים לאربע ארבע. והוא עתיקא, קליל לוּז, ושליט על כלא.

חד ארחה דנהיר בפלגוֹתָא דשערִי דנפקִי ממוחא, הוא ארחה דנהירין ביה צדיקִיא לעלמא דאתה, דכטיב (משל ד) וארח צדיקים כאור נוגה וגנו. ועל דא כתיב, (ישעה ח') אוז תחתגע על יי'. ומהאי ארחה מתנהרין כל שאר ארחים, דתליין בזעיר אנפין.

האי עתיקא סבא דסבין, כהרא עלאה, לעילא. דמתעטרין ביה כל עטרין, וכתרין, מתנהרין כל בווצניין מניה ומטלחתין (ופנתה). והיא, היא בויצנא עלאה, טמירה דלא אתיידע. (ול שאר בווצניין מגיה מטלחתו ומנהרתו).

האי עתיקא אשtabch בטלת רישין, וכליין בחד רישא. ובהויא (נ"א והיא) רישא עלאה, לעילא לעילא. בוגין דעתיקא קדיישא אתרשים בטלת, אוף הכי כל שאר בווצניין דנהירין מניה, כליין בטלת. עוד, עתיקא אתרשים בתריין. ככלא דעתיקא בתריין. הוא בתרא עלאה דכל עילאיין, רישא דכל רישוי. ובהויא דהוי לעילא מן דא, דלא אתיידע. פה כל שאר בווצניין, סתימין בתריין. עוד עתיקא קדיישא אתרשים ואסתמים בחד, והוא חד, וכלא הוא חד. בק' כל שאר בווצניין, מתהדרין, מתקדרין, ומתחדרין בחד, ואיןון חד.

מצחא דאתגלוּב עתיקא קדיישא, רצון אקרִי, דהא רישא עלאה דא סתים לעילא, דלא אתיידע פשיט חד טירנא בסימא, יהה, דאתפלייל

במצחא. וּבְגִין דָאֵיהו (נ"א דההיא) רַעֲוָא דֶכֶל רַעֲוִין, אַתְּהַקֵן בְמַצְחָא,
וְאַתְּגַלְיָא בְבּוֹסִיטָא (ס"א אַתְּגַלְיָה בְּפִסְטָא), הָאֵי מַצְחָא אַקְרֵי רַצּוֹן.
וּבְדַרְצּוֹן דָא אַתְּגַלְיָא, רַעֲוָא דַרְעוֹין אַשְׁתַּבְחָה בְכָלָהו עַלְמִין, וּכֶל אַלְוּתִין
דַלְתְּפָא מַתְכְּבָלִין, וּמַתְנְהַרְין אַנְפּוֹי דַזְעִיר אַנְפּוֹן, וּכֶל אַבְרָחָמִי
אַשְׁתַּבְחָה, וּכֶל דִינִין אַתְּמַרְן וְאַתְּפִפְיִן.

בשְׁבַתָּא בְשֻׁעַתָּא דְצַלּוֹתָא דְמַנְחָה, דַהֲוָא עַיְינֵן דֶכֶל דִינִין מַתְעַרְיֵין,
אַתְּגַלְיָא הָאֵי מַצְחָא, וְאַתְּפִפְיִין כֶל דִינִין, וְאַשְׁתַּבְחָהוּ רַחֲמִין
בְכָלָהו עַלְמִין. וּבְגִין כֶד אַשְׁתַּבְחָה שְׁבַת בָּלָא דִינָא, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַפְתָא.
וְאַפְיָלוּ אֲשָׁא דְגִיהָבָם אַשְׁתַּקְעָ (פ"א אַשְׁתַּקְעָ) בְאַתְּרִיה, וּנְיִיחֵין חַיְבָא. וּעַל דָא
אַתְּוֹסֵף נְשַׁמְתָא דְחַדּוּ בְשְׁבַתָּא.

וּבְעַי בָר נְשׁ לְמַחְדִי בְתִלְתָ סְעֻוְדָתִי דְשְׁבַתָּא, דַהֲא כֶל מַהְיִמְנוֹתָא, וּכֶל
כֶלֶלֶל דְמַהְיִמְנוֹתָא, בִיה אַשְׁתַּבְחָה, וּבְעַי בָר נְשׁ לְסִדְרָא פָתָרָא,
וְלִמְיכַל תָלָת סְעֻוְדָתִי דְמַהְיִמְנוֹתָא, וְלִמְחַדִי בְהָוּ.

אמֶר רַבִי שְׁמַעַן, אַסְהַרְנָא עַלִי לְכֶל אַלְיָן הַהֲכָא, דַהֲא מַן יוֹמָא לֹא
בְטִילְנָא אַלְיָן תָלָת סְעֻוְדָתִי, וּבְגִינִיהוֹן לֹא אַצְטְרִיכָנָא לְמַעֲנִיתָא
בְשְׁבַתָּא. וְאַפְיָלוּ בַיּוֹמִי אַחֲרִינִי לֹא אַצְטְרִיכָנָא, כֶל שְׁכַנּוּ קְשַׁבְתָא. דַמְאָן
דוֹצַי בְהָוּ, זָכֵי לְמַהְיִמְנוֹתָא שְׁלִימָתָא. חַד, סְעֻוְדָתִי דְמַטְרוֹנִיתָא. וְחַד,
סְעֻוְדָתִא דְמַלְכָא קְדִישָא. וְחַד, סְעֻוְדָתִא דְעַתִּיקָא קְדִישָא, סְתִימָא דֶכֶל
סְתִימִין. וּבְהָוָא עַלְמָא יָזִיף בְהָוּ לְאַלְיָן. הָאֵי רַצּוֹן כֶד אַתְּגַלְיָא, כֶל דִינִין
אַתְּכִפְיִין מְשׁוֹלְשַׁלְיָהוּן.

הַקּוֹנָא דְעַתִּיקָא קְדִישָא אַתְּהַקֵן בְתִקְוָנָא חַד, כֶלֶלֶל דֶכֶל תִקְוָנִין. וְהָיָا
חַכְמָה עַלְאָה, סְתִימָה. כֶלֶלֶל דֶכֶל שָׁאָר, וְהָאֵי אַקְרֵי עַדְן עַלְאָה
סְתִימָה. וְהָוָא מַוחָא דְעַתִּיקָא קְדִישָא. וְהָאֵי מַוחָא אַתְּפִשְׁטָת לְכֶל עִיבָר,
מְגִיה אַתְּפִשְׁטָת עַדְן אַחֲרָא. וְמַהָאֵי עַדְן אַתְּגַלְפָה.

וּנְהָזָא (ד"פ רפ"ט ע"א) רִישָא סְתִימָא דְבָרִישָא דְעַתִּיקָא דָלָא אַתְּיַדָע, כֶד פְשִׁיט
חַד טוֹרְנָא (ס"א גַוְונָא), דַהֲוָה מַתְהַקֵן לְאַתְּנָהָרָא, בְטַש בְהָאֵי מַוחָא (נ"א
מַחָא), וְאַתְּגַלְפָה, וְאַתְּנָהָרָי בְכָמָה נְהִירָן, וְאַפְיָק וְאַרְשִׁים בְבּוֹסִיטָא דָא,
בְהָאֵי מַצְחָא. וְאַתְּרָשִׁים בִיה חַד נְהֹרָא, דַאַקְרֵי רַצּוֹן. וְהָאֵי רַצּוֹן אַתְּפִשְׁטָת
לְתַפְתָא בְדִיקָנָא, עד הָהָוָא אַתְּרָשִׁים בְדִיקָנָא, וְאַקְרֵי חַסְד עַלְאָה.
וְדָא אֵיהו נוֹצֵר חַסְד. וּבְהָאֵי רַצּוֹן כֶד אַתְּגַלְיָא, מַסְתַּכְלִין מַאֲרֵי דִינָא
וְמַתְכִפְפִיִּין.

עַיְנוּ דְרִישָא דְעַתִּיקָא קְדִישָא, תָרֵין בַחַד שְׁקִילָן. דַאַשְׁגַחֵין פְדִירָא, וְלֹא
נְאָים. דֶכְתִיב, (מחליים ק"א) לֹא יְנוּם וְלֹא יִשְׁעַן שׂוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל

קדישא, בגין אף לא אית ליה גביגין על עינא, ולא כסותא. זה הוא מוחא אַתְגָּלִיף וְנֵהֶר בְּתִלְתָּה חֻוּרִין דְּעִילָּא (נ"א העשא), בְּחֻוּרָא חֲדָא. מִסְפְּחִין עִינְנִין דְּזַעַיר אַנְפִּין, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ח) רֹוחֶצֶות בְּחָלָב. זה הוא (נ"א ב מהו) חֻוּרָא קְדָמָה. וְשָׁאָר חֻוּרִין אַסְתְּחִין וְנֵהֶרֶן לְשָׁאָר בָּוּצִינִין.

מוֹחָא אַקְרֵי נְבִיעָא דְּבָרְכָתָא, נְבִיעָא דְּכָל בְּרָכָא מִגְּנִיה אַשְׁתָּבָחוּ. ובגין זהαι מוֹחָא לְהִיט בְּתִלְתָּה חֻוּרִין דְּעִינָּא, בְּעִינָּא פָּלָא בֵּיה בְּרָכָתָא, דְּכַתִּיב, (משליככ) טֹוב עַזְן הַוָּא יְבוּרָה, דְּהָא בְּמוֹחָא תְּלִין חֻוּרָו דְּעִינָּא. הא עינא כד אַשְׁגָּח בְּזַעַיר אַנְפִּין, (עלמיין) (ס"א אַתְּהָרָן אַנְפָנוּ בְּלָחוּ בְּמָרוֹן) אַנְפָרָן בְּלָחוּ בְּחָדוֹ. עינא דָא, הַוָּא כָּלָא יְמִינָא, לִית בֵּיה שְׁמָאָלָא. עִינְנִין דְּמַתָּא, יְמִינָא וְשָׁמָאָלָא, תָּרִי, בְּתִרְיָה גּוּנוֹנִין.

בְּצַנְעָוָתָא דְּסִפְרָא אַוְלִיפְנָא, דְּהָא יְעַלְּאָה, יְתִפְאָה. הַיְעַלְּאָה, הַיְתִפְאָה. וְיְעַלְּאָה, וְיְתִפְאָה. כָּל אַלְיָן עַלְאָן, בְּעַתִּיקָא מַלְיָן. פְּתָאָן, בְּזַעַיר אַנְפִּין אַיְנוֹן. לָאו תְּלִין, אַלְאָ אַיְנוֹן מִמְשָׁה. וּבְעַתִּיקָא קְדִישָׁא תְּלִין. דְּהָא שָׁמָא דְּעַטְיָקָא אַתְּבָסִיא מִפְּלָא, וְלֹא אַשְׁתָּבָחוּ. אַבְלָא אַלְיָן אַתְּוֹן דְּתְּלִין בְּעַתִּיקָא. בגין דִּיתְקִימָן אַיְנוֹן דְּלַתְּתָא. דָאֵי לָאו קְבִּי לֹא יְתַקְיִימָן.

ובגין כה, שָׁמָא קְדִישָׁא סְתִים וְגָלִילִיא. הַהְוָא דְּסִתִּים לְקַבְּלִיה דְּעַטִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִיםָא דְּכָלָא. וְהַהְוָא (אַתְּגָּלִיא בְּנִינִיה דְּתָלִיא) (ס"א דְּאַתְּגָּלִיא בְּנִינִיה דְּתָלִיא) בְּזַעַיר אַפִּין. ובגין אף לא, כָּל בְּרָכָא בְּעִינָּן סְתִים וְגָלִילִיא. אַלְיָן אַתְּוֹן סְתִיםָן דְּתְּלִין (בְּעַתִּיקָא קְרִישָׁא. מְלִיָּה אַפָּא תְּלִין יְלִקְיָם יְדַלְתָּה) בְּמִצְחָא בְּעִינִי תְּלִיא י (ס"א אַפָּא) אַפָּא תְּלִיא לְקִיְמָא לִי דְּלַתְּתָא).

חוֹטְמָא, בְּהָאֵי חֹטְמָא, בְּנוֹקְבָּא דְּפְרַדְשָׁקָא, דְּבִיה נְשִׁיבָה רַוְחָא דְּמַיִּי לְזַעַיר אַפִּין. וּבְהָאֵי חֹטְמָא, בְּנוֹקְבָּא דְּפְרַדְשָׁקָא, תְּלִיאָה הַיְיָ לְקִיְמָא הַיְיָ אַחֲרָא דְּלַתְּתָא. וְדָא רַוְחָא נְפִיק מִמוֹחָא סְתִיםָה, וּאַקְרֵי רַוְחָא דְּמַיִּי. וּבְהָאֵי רַוְחָא, זְמִינִין לְמַנְדָע חֲכָמָתָא, בְּזָמָנָא דְּמַלְכָא חֲכָמָה. דְּכַתִּיב, (ישעה יא) וְנֵחֶה עַלְיוֹן רַוְחָה יְיָ רֹום חֲכָמָה וּבִנְהָה וְגֹו'. הא מִשְׁיחָה. דְּכַתִּיב, (שמואל ב ככ) עַלְהָ עַשְׂנָבָאָפָוּ וְגֹו'. וְהָכָא כְּתִיב דְּזַעַיר אַנְפִּין (גַּמָּה דְּאַקְיָמָנָא) פְּתִיב, (שמואל ב ככ) עַלְהָ עַשְׂנָבָאָפָוּ וְגֹו'. וְהָכָא כְּתִיב (עשיה מה) וּתְהַלְתִּי אַחֲטָם לְהָ.

ובסִפְרָא דְּאַגְּדָתָא, דְּבִי רְבִי יְבָא סָבָא, אַוְקִים, הַיְ בְּפּוּמָא, וְהָכָא לא מִתְקִימָא הַכִּי, וְלֹא אַצְטְּרָפָא (ס"א אַצְטְּרָפָא), אָף עַל גַּב דְּבָחָד סָלָקָא, אַלְאָ בְּהָאֵי דִּינָא תְּלִיא, וְדִינָא בְּחוֹטְמָא תְּלִיא, דְּכַתִּיב עַלְהָ עַשְׂנָבָאָפָוּ וְגֹו'.

באפו. וְאֵת תִּמְאָ, הַא כְּתִיב וְאֵשׁ מְפִיו תָּאֵל. עֲקָרָא דְּרוֹגָזָא בְּחֹטֶם אַתְּלִיא.

בְּלָא תְּקוֹנִין דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, בְּמוֹחָא שְׁקִיט וּסְתִים מְתַפְּקִינָן. וּבָל תְּקוֹנִין דְּזַעַיר אַנְפִּין, בְּחֻכָּמָה תְּפָתָה מְתַפְּקִינָן. דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קָדוֹם) בְּלָם בְּחֻכָּמָה עֲשִׂית, וְהִי בְּלָא דְּכַלָּא וְדַאי. מַה בֵּין הַי' לְהַי'. הַדְּהָכָא, דִּינָא אַתְּעַר מִנָּה. וְדַהָּכָא רְחַמִּי גּוֹ רְחַמִּי.

בְּדִיקָנָא דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, פְּלִיאָא כָּל יְקִירָוּ דְּכַלָּא אַקְרֵי. מַהְאֵי דִּיקָנָא, מַזְלָא יְקִירָוָתָא (נָא מַהְאֵי שְׁוֹלָא יְקִירָוָא) דְּכָל יְקִירָין, מַזְלָא עַלְאֵי וּמַתָּאֵי. בְּלָהוּ מְשַׁגִּיחֵין לְהַהְיוֹא מַזְלָא. בְּהַאֵי מַזְלָא פְּלִיאָא חַיִּי דְּכַלָּא, מַזְוָנִי דְּכַלָּא. בְּהַאֵי מַזְלָא תְּלִיאָן שְׁמִיאָ וְאַרְעָא. גְּשִׁמִּין דְּרַעֲנָא. בְּהַאֵי מַזְלָא, אַשְׁגַּחוֹתָא דְּכַלָּא. בְּהַאֵי מַזְלָא תְּלִיאָן כָּל חִילִין עַלְאֵין וּמַתָּאֵין. (דף רפ"ט ע"ב)

תְּלִתְתָּ עַשֶּׂר נְבוּעִין, דְּמַשְׁחָא דְּרִבּוֹתָא טָבָא, פְּלִיאָן בְּדִיקָנָא דְּמַזְלָא יְקִירָא דָא. וּבְלָהוּ נְפָקִין לְזַעַיר אַנְפִּין. לֹא תִּמְאָ בְּלָהוּ, אַלְאָ תְּשֻׁעָה מְבִיהָוּ, מְשַׁתְּפֵחָן בְּזַעַיר אַנְפִּין, לְאַכְפִּיאָ דִּינִין.

(ונב) הַאֵי מַזְלָא, פְּלִיאָא בְּשַׁקּוֹלָא עַד טְבוֹרָא. כָּל קְדוֹשִׁי קְדוֹשָׁן דְּקְדוֹשָׁא בֵּיהֶן תְּלִיאָן. בְּהַאֵי מַזְלָא, פְּשִׁיט פְּשִׁיטוֹתָא דְּקוֹטְרָא עַלְאָה. הַהְוָא רִישָׁא דְּכָל רִישָׁין, דָלָא אַתִּידָע, וָלָא אַשְׁתָּמוֹדָע, וָלָא יַדְעַין עַלְאֵין וּמַתָּאֵין. בְּגִין בְּהַאֵי מַזְלָא תְּלִיאָ.

בְּדִיקָנָא דָא, תְּלִתְתָּ רִישָׁין דְּאַמִּינָא, מְתַפְּשַׁטָּן. וּבְלָהוּ מְתַחְבָּרָן בְּהַאֵי מַזְלָא, וּמְשַׁתְּבָחֵין בֵּיהֶן. וּבְגִין בְּהַאֵי מַזְלָא, כָּל יְקִירָוָתָא, בְּהַאֵי מַזְלָא תְּלִיאָ. כָּל אַלְיָן אַתְּוֹן דְּתְלִיאָן בְּהַאֵי עַתִּיקָא, כּוֹלָהוּ תְּלִיאָן בְּהַאֵי דִּיקָנָא, וּמְתַחְבָּרָן בְּהַאֵי מַזְלָא, וּמְתְלִיאָן בֵּיהֶן, לְקַיִימָא אַתְּוֹן אַחֲרָנִין. דָלָלְמָלִי לֹא סְלִיק אַלְיָן אַתְּוֹן בְּעַתִּיקָא, לֹא קַיִימָן אַלְיָן אַחֲרָנִין. וּבְגִין בְּהַאֵי מַשָּׁה כֶּد אַצְטְּרִיךְ, יִי' יִי', תְּרִי זִימָנִי, וּפְסִיק טַעַמָּא בְּגַנוּיִיהָוּ. דַהָּא בְּמַזְלָא תְּלִיאָא כָּלָא. מַהְאֵי מַזְלָא, מְתַבְּסֵפִי עַלְאֵי וּמַתָּאֵי, וּמְתַבְּסֵפִין קְמִיהָ. זְכָא חֹלְקִיהָ מִאן דְּזַכִּי לְהָאֵי.

הַאֵי עַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימָין, לֹא אַדְפָר, וָלָא אַשְׁתָּכָחָ. וּבְגִין דָאֵיהֶן רִישָׁא רִישָׁא עַלְאָה לְכָל עַלְאֵין, לֹא אַדְפָר, בְּרִישָׁא חַדָּא, בְּלָא גּוֹפָא, לְקַיִימָא כָּלָא.

זְהָאֵי (נָא) דְּכָל סְתִימָין (ס"א בְּנֵי דָאֵיהֶן) רִישָׁא עַלְאֵין לְכָל עַלְאֵין, לֹא אַדְפָר, אַלְאָ רִישָׁא חַדָּא, בְּלָא גּוֹפָא, לְקַיִימָא כָּלָא. וְהִיא טְמִיר וּסְתִים וְגַנִּיזָא מְפָלָא, תְּקוֹנִי אַתְּקִינָן, בְּהַהְוָא מְזָחָא סְתִימָה דְּכַלָּא, דְּאַתְּפֵשָׁט וְאַתְּקִין כָּלָא וּנְפִיק חַסְד עַלְאָה וּמַתָּאָה, וְחַסְד

עלָאָה אַתְּפַשֵּׁט וְאַתְּקֹנוּ וְאַתְּכַלֵּיל פֶּלֶא בְּמוֹחָא סִתְּימָאָה דָא. כִּד אַתְּתַקְנוּ חֻנּוּרָא דָא בְּנָהִירוּ דָא, בְּטַש מָאוֹן דְּבַטְשׁ, בְּהָאִי מוֹחָא וְאַתְּנָהִיר, וְתְּלִיאָא מִמְּזֻלָּא יַקְרָא מוֹחָא אַחֲרָא, דְּאַתְּפַשֵּׁט וְנָהִיר לְתַלְתִּין וְתַרְין שְׁבִילִין. כִּד אַתְּנָהִיר נָהִיר מִמְּזֻלָּא יַקְרָא. אַתְּנָהִירוּ תַּלְתָּה רִישִׁין עַלְאִין, תַּרְין רִישִׁין, וְחַד דְּכַלֵּיל לוֹן. וּבְמִזְלָא תַּלְיִין, וְאַתְּכַלֵּילן בִּיה.

מִבָּאָן שָׁאָרִי לְאַתְּגָלְיָא יַקְרָא דְּדִיקָּנָא, דְּאִיהוּ מִזְלָא סִתְּימָאָה. וְאַינְנוּ מַתְּתַקְנוּ, בְּמָה דְּעַתִּיקָּא קְדִישָּׁא תַּלְתָּה רִישִׁין מַתְּעַטְרִין בִּיה, הַכִּי כָּלָא בְּתַלְתָּה רִישִׁין. וְכִד אַתְּנָהִרְן, תַּלְיִין כָּלָהוּ דָא בְּדָא בְּתַלְתָּה רִישִׁין, תַּרְין מַתְּרִין סְטְרִין, וְחַד דְּכַלֵּיל לוֹן.

וְאָי תִּמְאָ, מָאוֹן עַתִּיקָּא קְדִישָּׁא. הָא חַזִּי, לְעַיְלָא לְעַיְלָא, אִית דְלָא אַתְּיַדָּע, וְלָא אַשְׁתָּמֹודָע, וְלָא אַתְּרִישִׁים, וְהָוָא כְּלִיל פֶּלֶא, וְתַרְין רִישִׁין בִּיה כְּלִילן (ס"א תַּלְיָי). וּכְדִין כָּלָא (חָרָא) הַכִּי אַתְּתַקְנוּ. וְהָוָא לְאָוּ בְּמִנְיָנָא, וְלָא בְּכָלָלָא וְלָא בְּחוֹשְׁבָן אֶלָּא בְּרוּותָא דְלָבָא, עַל דָא אַתְּמַר,

(תַּהֲלִילם לט) אַמְרָתִי אַשְׁמָרָה דְּרָכִי מַחְטָא בְּלִשׁוֹנִי.

אַתְּרָ דְּשִׁירָוֹתָא אַשְׁתַּבָּחָ, מַעֲטִיקָּא קְדִישָּׁא, דְּאַתְּנָהִיר מִמְּזֻלָּא, הָוָא נָהִירוּ דְּחַכְמָתָא, דְּאַתְּפַשֵּׁט לְתַלְתִּין וְתַרְין עַיְבָר. וּנְפַקָּא מַהָּוָא מוֹחָא סִתְּימָאָה, מַבָּהִירוּ דִבִּיה. וּמָה דְּעַתִּיקָּא קְדִישָּׁא נָהִיר בְּקַדְמִיתָא (ס"א בְּחַכְמָתָא), דָא הִיא. וְשִׁירָוֹתָא מִמָּה דְּאַתְּגָלְיָא (חָרָא), וְאַתְּעַבֵּיד לְתַלְתָּה רִישִׁין, וְרִישָּׁא חַדָּא כְּלִיל לוֹן. וְאַלְיָן תַּלְתָּה מַתְּפַשְּׁטָן לְזֹעִיר אַנְפִּין, וּמַאלִין נָהִרְיָן כָּלָא. אַתְּגָלִיף הָאֵי חַכְמָתָא, וְאַפְּיק חַד נָהָרָא, דְּגַנִּיגַּד וּנְפִיק לְאַשְׁקָאָה גַּנְתָּא וּעְיִיל (נ"א וְעַיְלָ) בְּרִישָּׁא דְזֹעִיר אַנְפִּין, וְאַתְּעַבֵּיד חַד מוֹחָא וּמַפְּמָן אַתְּמַשֵּׁיךְ וּנְגִיד בְּכָל גּוֹפָא, וְאַשְׁקֵי בְּכָל אַינְנוּ נְטִיעָן. הַדָּא הוָא דְכַתִּיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצָא מַעֲצָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וְגֹו'.

הַדָּא אַתְּגָלִיף הָאֵי חַכְמָתָא, וְאַתְּמַשֵּׁיךְ וּעְיִיל בְּרִישָּׁא דְזֹעִיר אַנְפִּין, וְאַתְּעַבֵּיד מוֹחָא אַחֲרָא (הָהִיא אַחֲרָא). הָהִיא נָהִירוּ דְאַתְּמַשְׁכָא מִנְיָה אַלְיָן תַּרְין מַשִּׁיכָן אַתְּגָלִיפָו, מַתְּחַבְּרָן בְּחַד בְּרִישָּׁא דְעַמִּיקָּא דִבְּרָא, דְכַתִּיב, (משלי כ) בְּדַעַתָּו תְּהֻמּוֹת נְבָקָעוּ. וּעְיִיל בְּרִישָּׁא דְזֹעִיר אַנְפִּין, וְאַתְּעַבֵּיד מוֹחָא אַחֲרָא, וּמַתְּמַן אַתְּמַשֵּׁיךְ וּעְיִיל לְגֹו גּוֹפָא, וּמַלְיָא כָּל אַינְנוּ אַדְרִין וְאַכְּסָדְרִין דְגּוֹפָא. הַדָּא הוָא דְכַתִּיב, (משלי כד) וּבְדַעַת חַדְרִים יִמְלָאוּ.

יְאַלְיָן נָהִרְיָן, מַנְהִירָא דְהָהִוָּא מוֹחָא עַלְאָה סִתְּימָאָה, דְנָהִיר בְּמִזְלָא (עַתִּיקָּא) קְדִישָּׁא. וּכְלָא דָא בְּדָא תַּלְיִין. וְאַתְּקַשֵּׁר דָא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד דִּישְׁתָּה מוֹדָע דְכָלָא חַד, וּכְלָא הוָא עַתִּיקָּא, (דָף ר"צ ע"א) וְלָא אַתְּפַרֵּשׂ מִנְיָה כָּלָם. אַלְיָן תַּלְתָּה נָהִרְיָן, נָהִרְיָן לְתַלְתָּה אַחֲרָנִין, דְאַקְרָ�ן אַבָּהָן. וְאַלְיָן

נְהַרְיֵן לְבָנִין. וְכֹלֶא נְהַרְיֵן מְאַתָּר חַדָּה. בְּפֶד אַתְגָּלִיָּא הָאֵי עֲתִיקָא, רַעֲוֹא דְּרַעֲוֹן, כֹּלֶא נְהַרְיֵן וְכֹלֶא אַשְׁתַּבְחָה בְּחַדָּה שְׁלִימַתָּא.

הָאֵי חַכְמַתָּא אַקְרֵי עַדְן, וְהָאֵי עַדְן אַתְמַשֵּׂךְ מַעַדְן עַלְּאָה, סְתִימַתָּא דְּכָל סְתִימַין. וּמְהָאֵי עַדְן, אַקְרֵי שִׁירּוֹתָא. דְּבֻעַתִּיקָא לֹא אַקְרֵי, וְלֹא הָוֵי שִׁירּוֹתָא וְסִוְמָא. וּבְגִינַּן דְּלָא הָוֵי בֵּיהֶ שִׁירּוֹתָא וְסִוְמָא, לֹא אַקְרֵי אַפְתָּה. בְּגִינַּן דְּאַתְפָּסִיָּא וְלֹא אַתְגָּלִיָּא. וְאַקְרֵי הָוּא. וּמְאַתָּר דְּשִׁירּוֹתָא אַשְׁתַּבְחָה אַקְרֵי אַפְתָּה, וְאַקְרֵי אָבָּ. דְּכַתִּיב, (ישעיה ס^ט) בַּיְ אַתָּה אָבָּינוּ.

בְּאַנְגְּדָהָא דְּבִי רַב יַיְבָּא סְבָּא, כֹּלֶא דְּכָלָא, זְעִיר אַנְפִּין אַקְרֵי אַפְתָּה. עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּאַתְפָּסִיָּא, אַקְרֵי הָוּא. וְשִׁפְרָה. וְהַשְּׁתָּא קְרִינָן בְּאַתָּר דָּא דְּשִׁירּוֹתָא אַשְׁתַּבְחָה, אַפְתָּה. אָפְתָּל גַּב דְּאַתְפָּסִיָּא, מְגִינָה הָנוּי שִׁירּוֹתָא, וְאַקְרֵי אָבָּ. וְהָוּא אָב לְאַבְהָן. וְהָאֵי אָב נְפִיק מַעַתִּיקָא קְדִישָׁא, דְּכַתִּיב (איוב כ^ח) וְחַכְמָה מַאיַן תִּמְצָא. וּבְגִינַּן בַּד לֹא אַשְׁתָּמוֹדָע.

הָא חַזִּי, בְּתִיב (איוב כ^ח) אֱלֹהִים הַבִּין דְּרַבָּה, דְּרַבָּה מִמְשָׁה. אָבָל וְהָוּא יַדַּע אֶת מִקְוָמָה, מִקְוָמָה מִמְשָׁה. וּבָל שְׁבַן דְּרַבָּה. (מקומָה מִמְשָׁה. וּלְאַרְבָּה. מִקְוָמָה מִמְשָׁה. וּלְאַרְבָּה.) וּבָל שְׁבַן הָהּוּא חַכְמָה דְּסִתִּימָא בֵּיהֶ בָּעֲתִיקָא קְדִישָׁא.

הָאֵי חַכְמָה שִׁירּוֹתָא דְּכָלָא, מְגִינָה מַתְפִּשְׁטָן תְּלִתִין וְתְרִין שְׁבִילִין. (שְׁבִילִין וְלֹא אַחֲרֵי) וְאוּרִיִּיתָא בְּהָוָה אַתְפְּלִילָה בְּעֶשֶׂרִין וְתְרִין אַתְוּן, וְעֶשֶׂר אַמְרָן. הָאֵי חַכְמָה אָב לְאַבְהָן. וּבְהָאֵי חַכְמָה, שִׁירּוֹתָא וְסִוְמָא אַשְׁתַּבְחָה. וּבְגִינַּן בַּד, חַכְמָה עַלְּאָה חַכְמָה מִפְאָה. בְּפֶד אַתְפְּשַׁט חַכְמָה, אַקְרֵי אָב לְאַבְהָן. כֹּלֶא לֹא אַתְכְּלִיל אֶלְאָ בְּהָאֵי. (פ"א בְּרַדְמַשְׁטָן חַכְמוֹתָא, אַתְקָרָה אָב לְאַבְהָן. בְּלֹא לֹא אַשְׁתְּבָלֵל אֶלְאָ

(במ"א) דְּכַתִּיב, (תהלים קד) פְּלִם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ.

וְקַפְתָּרָה שְׁמַעוֹן יְדוֹי, וְחַדִּי, אָמֵר, וְדָא עַיְדָן הָוָא לְגַלְאָה, וְכֹלֶא אַצְטָרִיךְ בְּשֻׁעַתָּא דָא. תָּאָנָא, בְּשֻׁעַתָּא דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימַתָּא דְּכָל סְתִימַין, בַּעַא לְאַתְקָנָא כֹּלֶא, אַתְקִין בְּעַין דְּכָר וּנוֹקְבָּא. בְּאַתָּר דְּאַתְכְּלִילָוּ דְּכָר וּנוֹקְבָּא לֹא אַתְקִימָוּ, אֶלְאָ בְּקִיזָּמָא אַתְרָא (פ"א בְּצִוְיָה דְּכָר וּנוֹקְבָּא. וְהָאֵי חַכְמָה כֹּלֶא דְּכָלָא, בְּפֶד נְפָקָא וְאַתְנָהִיר מַעַתִּיקָא קְדִישָׁא, לֹא אַתְנָהִיר אֶלְאָ בְּדָכָר וּנוֹקְבָּא. דְּהָאֵי חַכְמָה אַתְפְּשַׁט, וְאַפְיק מִינִיה בִּינָה, וְאַשְׁתַּבְחָה אֶלְאָ בְּדָכָר וּנוֹקְבָּא. הָוּא, חַכְמָה אָב. בִּינָה אָמ. חַכְמָה וּבִינָה, בְּחֵד מַתְקָלָא אַתְקָלוּ, דְּכָר וּנוֹקְבָּא. וּבְגִינִּיהָו כֹּלֶא אַתְקִים בְּדָכָר וּנוֹקְבָּא, דָא לְמַלְאָא.

הָאֵי, לֹא מַתְקִים יְמִינָן.

שִׁירּוֹתָא דָא אָב לְכֹלֶא, אָב לְכֹלֶה אַבְהָן, אַתְחַבְּרוּ דָא בְּדָא, וּנְהִירּוּ דָא בְּדָא. (חַכְמָה אָב. בִּינָה אָמ. רַכְבִּיב (משל ב') בַּיְ אַל בְּנִיחָה תְּגִעָה) בְּפֶד אַתְחַבְּרוּ, אַוְלִידָו, וְאַתְפְּשַׁט מִהִימָּנוֹתָא. בְּאַגְּדַתָּא דְּבִי רַב יַיְבָּא סְבָּא, הָכִי תָּאַנְיָ, מְהֹו בִּינָה.

אלא כד אתחבר דא ברא, יוזד בה"א, אתחברת, ואפיקת בן, וואליות. ובגין כה, בינה אكري, בן י"ה, שלימוטא דכלא. אשתקחו תרוייתו דמתחרין, ובן בגויה. כלא דכלא. בתקוניהו אשתקח שלימוטא נ"א בן י"ה, תרוייתו דמתחרין, ובן גנויה. בתקוניהו אשתקחו שלימוטא דכלא כלא) דכלא, אב ראמ. בן ובת.

מלין אלין, לא אתייהבו לגלאה, בר לקדייש עליונים, דעאלו ונפקו, וידיעין ארוחוי דקודשא בריך הוא, דלא סטאן בהו לימיינא ולשםאל. דכתיב, (חושע י) כי ישראל הרבי יי' וצדיקים ילכו בם וגוו'. ובאה חולקיה, דמאן דזכי למנדע אורחות, ולא סטי, ולא יטעי בהו. דמלין אלין סתימין אינון וקדיש עליונים נהירין בהו, פמאן דנהיר מנהירו דביצנא. לא אתחמסרו מלין אלין, אלא למאן דעהל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גלייא קמי עתיקא קדיישא, סתימה דכל סתימין, דmlin אלין נהירין בלבאי, באשלמותא דרחימותא ורחלילו דקודשא בריך הוא. ואلين בני דהא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתנהיין באلين מלין, ולא בכלהו. והשתא אתנהירו בשלימותא כמה דאצטריך. זבא חולקי עמהון, בההוא עלמא.

אמר רבי שמואל, כל מה דאמינה דעתיקא קדיישא. וכל מה דאמינה דזעיר אנטפני. כלא חד, כלא הוא חד מלאה. לא (ד"ר"צ ע"ב) פלייא ביה פירודא. בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

הא חי, שירותא דא דאكري אב, אתחכילה ביוזד, דתלייא ממזלא קדיישא. ובגין כה, יוזד פليل אתוון אחרני. י' סתימה דכל אתוון אחרון. י' רישא וסיפה דכלא.

ונחוא נחר דנגיד ונפיק, אكري עלמא דאתמי, דאתמי פרדר ולא פסיק. והאי הוא עדונא דעתיקיא, לובאה להאי עלמא דאתמי, דאשקי תדריך לגנטא, ולא פסיק. עליה בתיב (ישעה ח) ובמוצא מים אשר לא יכיבו מימיו. ובהוא עלמא דאתמי, אברי ביוזד, דהא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונחר יוצא מעדן להשכות את הגן. י' פليل תרין אתוון יוזד.

באנדרה דבר ייבא סבא תנין, אמאו יוזד כלילן ביוזד. אלא נטיעת דגנטא (ס"א ור' דא, אكري ר') אית גנטא אחרא, דאייה ד'. ומhai ר', אשתקיא ד'. (ראינו ארבעה), (ס"א ראש) ומיינו רזא דכתיב, ונחר יוצא מעדן וגוו'. מי עדען. דא חכמה עלאה, ודרא י'. להשכות. את הגן, דא הוא ר'. ומשם יفرد והיה לארכעה ראשים, דא הוא ד', וכלא כליל ביוזד. ובגין כה, אكري אב לכלא. אב לאבhn. שירותא דכלא, (אكري) ביתה דכלא,

דְּכַתִּיב, (משליל כד) **בְּחָכֶמֶת יָבֹנֶה בֵּית.** (מהאי י' שירותה וסיווגה דכלא) **וּכְתִּיב,** (מהלים כד) **כְּלָם** **בְּחָכֶמֶת עֲשִׂית.** **בְּאַתְּרִיה,** **לֹא אַתְּגָלְילִיא,** **וְלֹא אַתְּזִידָע.** **מְדַאַתְּחָבֵר** **בְּאַיִמָּא**, **אַתְּרָמִיז** **בְּאַיִמָּא** **וּבְגִין** **בְּאַיִמָּא** **כְּלָא דְּכָלָא,** **בְּהָאַתְּזִידָע וּבְהָאַתְּרָמִיז,** **שִׁירְיוֹתָא וּסְיוֹמָא דְּכָלָא.** (חכמה אקרוי) **דְּבָה סְתִּים** **כָּלָא.**

כְּלָא דְּכָלָא, **שֶׁמֶא קְדִישָׁא.** **עַד הַשְּׁתָּא רְמִינָא,** **וְלֹא אָמִינָא** **כָּל אַלְיָן** **יּוֹמִין.** **וְהָאִידָּנָא מַתְּגָלְפִּין סְטְרִין,** י', **כְּלִיל בְּהָאִי חָכֶמֶת.** ה' דא **אַיִמָּא,** **וּקְרִין בְּיִנָּה.** ו"ה, **אַלְיָן תְּרִין בְּנִין,** **דְּמַתְּعַטְּרָן מַאַיָּמָא.** **וְהָא פְּנִינוֹן,** **דְּבִינָה אַתְּבָלִיל מַפְלָא.** י"ד **דְּמַתְּחָבֵרָא בְּאַיִמָּא,** **וּמַפְקִין בְּזָן.** **וְהָיָנוּ** **בִּינָה, אַיְב וְאַיְסָם דְּאִינּוֹן יְיָה, בְּזָן בְּגֻווּיָהוּ.**

הַשְּׁתָּא **אֵית לְאַסְתְּכָלָא,** **בִּינָה,** **וְאַקְרֵי תְּבֻוָּה,** **אַמְּמֵי אַקְרֵי תְּבֻוָּה,** **וְלֹא בִּינָה.** **אַלְאָ תְּבֻוָּה אַקְרֵי,** **בְּשֻׁעַתָּא דִּינְקָא לְתְרִין בְּנִין,** ג"ז **וּבְתָּת,** **דְּאִינּוֹן וְיָה,** **וְהָהִיא שֻׁעַתָּא אַקְרֵי תְּבֻוָּה.** **דְּכָלָא כְּלִיל בְּאַלְיָן אַתְּוֹן,** ג"ז **וּבְתָּת, אִינּוֹן וְיָה.** **וְכָלָא חָד בְּכָלָא,** **וְהָיָנוּ תְּבֻוָּה.**

בְּסְפִּרְא **דָּרְבָּה הַמְּנוּגָא סְבָא אָמָר,** **דְּשַׁלְמָה מַלְכָא,** **תְּקוּנָא קְדָמָה דְּגָלִי** **וְאָמָר,** (שיר השירים א') **הַנֶּך יִפְהָ רְעִיטִי מַהְאִי הוּא.** **וְתְּקוּנָא תְּגִינָא,** **אַקְרֵי כָּלָה,** **דְּאַיְהִי נַוְקָּבָא דְּלַתְּפָתָא.** **וְאִינּוֹן דְּאַמְּרֵי,** **דְּתְרוּוִיָּהוּ לְהָא נַוְקָּבָא** **דְּלַתְּפָתָא אִינּוֹן,** **לֹאֹו הַכִּי.** **דְּהָא קְדָמָה לֹא אַקְרֵי כָּלָה.** **וְהָא בְּתָרָא,** **אַקְרֵי כָּלָה,** **לוֹמְגִין יִדְעֵין** (לומני סייאן). **דְּהָא זְמִינָן סָגִיאַן אִינּוֹן,** **דְּדַכְּוָרָא** **לֹא אַתְּחָבֵר עַמָּה,** **וְאַסְתָּלָק מִיָּהָה.** **בְּהָהּוּא זְמָנָא כְּתִיב,** (ויקרא י"ה) **וְאֶל אָשָׁה** **בְּגַדְתָּת טְמָאתָה לֹא תְקַרְבָּה.** **בְּשֻׁעַתָּא דְּאַתְּרָבָת נַוְקָּבָא,** **וְדַכְּוָרָא בְּעֵי לְאַתְּחָבְרָא עַמָּה,** **כְּדַיִן אַקְרֵי בְּלָה.** **כְּבָל י"ה מִפְשֵׁת אַתְּיָא.**

(אבל) **הָאֵי אַיִמָּא,** **לֹא אָפְסִיק רְעוּתָא דְּתְרוּוִיָּהוּ לְעַלְמִין,** **בְּחָד נַפְקִין,** **בְּחָד שְׁרִין.** **לֹא אָפְסִיק דָא מַן דָא,** **וְלֹא אַסְתָּלָק דָא מַן דָא.** **וּבְגִין בְּהָאַתְּבִּיב** **וּנְהָרָ יָצָא מַעַדְן,** **יָוֹצָא תְּדִיר,** **וְלֹא אָפְסִיק.** **הָאָהָרָא דְּכַתִּיב,** **וּכְמוֹצָא מִים** **אֲשֶׁר לֹא יָכַזְבוּ מִימִינוֹ.** **וּבְגִין בְּהָאַתְּבִּיב רְעִיטִי,** **בְּרַעֲוָתָא דְּאַחֲוָה שְׁרִין,** **בְּאַחֲדִוָּתָא שְׁלִימָותָא.** **אַבְלָה הָכָא אַקְרֵי בְּלָה,** **דְּכָד אַתְּהָא דְּכַוְרָא לְאַתְּחָבְרָא** **עַמָּה, הָיָא בְּלָה,** **כְּבָלָה אַיְהִי אַתְּיָא מִפְשֵׁת.**

יְבִגְנִין בְּהָאַתְּבִּיב, **תְּרִי (ווייח רמ"ב)** **תְּקוּנִין דְּנוֹקְבִּי פְּרִישָׁ שְׁלָמָה.** **תְּקוּנָא קְדָמִיתָא סְתִּיםָא,** **בְּגִין דְּאַיְהִי סְתִּיםָא.** **וְתְּקוּנָא תְּגִינָא פְּרִישָׁ יִתְּר,** **וְלֹא סְתִּיםָם** **פּוֹלִי הָאֵי.** **וְלִבְתָּרְתָּ פְּלִיאָא כָּל שְׁבָחָא בְּהָהָרָא דְּלַעֲילָא.** **דְּכַתִּיב,** (שיר השירים ו') **אַחֲתָה הָיָא לְאַפְהָה בְּרָה הָיָא לְיַוְלְדָתָה.** **וּבְגִין דְּאַיְהִי אַיִמָּא מַתְּעַטְּרָא בְּעַטְּרָא דְּכָלָה,** **וּרְעוּתָא דְּיוֹ"ד לֹא אָפְסִיק מַנָּה לְעַלְמִין,** **אַתְּיָהָבָרְשָׁוֹתָה** **כָּל חִירּוֹ דַעֲבָדִין.** **כָּל חִירּוֹ דְכָלָא.** **כָּל חִירּוֹ דְחִיבִּיאָה,** **לְדַפָּא הָלְכָלָא.**

דכתיב, (ויקרא טז) כי ביום זה יכפר עליכם. וככתוב (ויקרא כח) וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא. מאי יובל. כמה דאת אמר (ירמיה י) רעל יובל ישלח שרשיו. משום ההוא נחר דאתני ונגיד ונפיק, ואתי תדר, ולא פסיק.

בהתיב (דף רצ"א ע"א) (משלו כ) כי אם לבינה תקרא לתבונה תפן קולך. פירעון דאמר כי אם לבינה תקרא, אמאי לتبונה. אלא כלא כמה דאמינא. هي מניהו עלאה. בינה עלאה מתבונה. בינה אב ואמ ובן. י"ה: אב ואמ, ובן בגוויהו. תבונה: פלא כלא דבנין, בן ובת, ו"ה. ולא אשתח אב ואמ, אלא באימה, דאי מא ודאי (ס"א אלא בינה. ובתינה וראי אימא) רביעא עליהו, ולא אתגלויה. אשתח דכלא דתרין בנין, אקרי תבונה. וכלא דאב אם ובן, אקרי בינה. וכד בעי לאכלא כלא, בהאי אתכליל. והאי אב ואמ ובן, אקרין חכמה בינה ודעota. בגין דהאי בן נטיל סימניין דאבוי ואימה, אקרי דעת, דהוא סחדותא דתרווייהו. והאי בן, אקרי בוכרא. דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל. ובгинן דאקרי בוכרא, נטיל תרין חולקין. וכד אתרבי בעטרוי, נטיל תלת חולקין. ובין חד ובין כה, תרין חולקין, ותלת חולקין פלא חד מלחה. והאי והאי הבי (ס"א ח) חוו, ירותא דאבוי ואימה ירתית.

מאי ירותא דא. אחנטא דאבוי ואימה, יתרין ערין דהו גניין בגוויהו, ואחסינו לבן דא. מסתרא דאבוי, הוה גני בגוויה חד עריא, דאקרי חסיד. ומסתרא דאי מא, חד עריא דאקרי גבורה. וכלחו מתערין ברישיה, ואחד לוז. וכד נהרין אלין אב ואמ עליה, כלחו אקרין תפילין הרישא. וכלא נטיל בן דא, וירית פלא, ואותפסט בכל גופה. והאי בן יhib לברטא. וברטא מגיה אתון. ועל כל פנים מקאן, ברא ירתית ולא ברטא. ברא ירתית לאבוי ולאימה ולא ברטא. ומגיה אתון ברטא. כמה דכתיב, (donegal ד) ומazon לכלא ביה. וαι תמא כל הא והאי אקרו צדוק ואדק בחד איננו וחד פלא).

הני אב ואמ, פליין ומתקברן דא בדא. ואב טמיר יתיר. וכלא אחד מעתיקא קדיישא, ותלייא ממזלא קדיישא, יקירו דכל יקירים. ואלין אב ואמ, מתקניין ביתא, כמה דאמינא דכתיב, (משלו כד) בחקמה יבנה בית ותבונה יתפונן ובדעתה חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים. וככתוב (משלו ככ) כי נעים כי תשمرם בבטנה. (הני כלא וכלא, כמה דאמינא ותלייא ממזלא קדיישא יקירות). אמר רבבי שמואל, באדרא לא גלינא כלא. וכל הגי מלין, טמירין בלכאי הו עד השטה, ובעינא לאטمرا לוז לעלמא דאתני, משום דתפנן

שָׁאַלְתָּא שָׁאֵיל לֹנֶא, כמַה דְכִתְבָּי, (ישעה ל^ט) וְהִיה אַמְוִינָת עַתְךָ חֹסֵן יְשׁוּעָת
חֲכָמָה וְדֻעָת וְגֹו', וְחֲכָמָה בְעֵין מִנִּי, וְהַשְׁתָּא רַעֲוַתָּא דְקֹודֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּהָא, הָא בְּלָא בְּסֹופָא אִיעּול קְמִי פְלַטְרוֹי.

בְּתִיב (שמואל א ב) **כִּי אֵל דִּעּוֹת יִי'.** דִּעּוֹת וְדֻאִי. הַוָּא הַדּוּתָה. בְּדִעּוֹת כָּל פְּלַטְרִי
אַתְמָלִיִּין. דְכִתְבָּי, וּבְדִעּוֹת חֲדָרִים יִמְלָאוּג. (גִּזְיוֹן כ) דִּעּוֹת אַחֲרָא לְאָ
אַתְגָּלִיא, דָהָא טְמִירָא אָזִיל בְגָנוּוּה, וְאַתְפְּלִיל בְגִיה. דִּעּוֹת נְהִיר בְמָחוֹן,
וְאַתְפְּשַׂט בְמָחוֹן כָּלָא. (גִּזְיוֹן, בְּגָנוּה, בְּלָא, כִּי אֵל דִּעּוֹת יִי').

בְּסִפְרָא דְאַגְּדָתָא תְגִינָן, כִּי אֵל דִּעּוֹת יִי', אֵל תְּקִרֵי דִּעּוֹת, אֵלָא עֲדוֹת.
דַהָוָא סְהִדּוֹתָא דְכָלָא, סְהִדּוֹתָא דְתָרִין חֹילְקִין, כִּמַה דָאַת אַמְרָא
(תְּהִלִּים עח) וַיַּקְם עֲדוֹת בַּעֲיקָב. וְאָף עַל גַב דָהָא מֶלֶה, אָזְקָמָוָה בְסִפְרָא
דְצִנְיעָוָתָא בְגָנוּנָא אַחֲרָא. הַתָּמָם בְאַתְרִיה שְׁלִימָם, הַכָּא כָלָא שְׁפִיר, וְכָלָא
הַוָּי, כָד אַסְתִּים מֶלֶה.

הָאֵי אָב וְאֶם, בְּלָהו בְהוּ בְלִילָן, כָלָא בְהוּ סְתִימָן, וְאַיְנוֹן סְתִימָן בְמַזְלָא
קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְכָל עֲתִיקִין. בִּיה סְתִימָן. בְּלָא הָיא. כָלָא הָיא,
פְּלָא הָוִי. בְּרִיךְ הָוָא, בְּרִיךְ שְׁמִיה, לְעַלְמָי עַלְמָי.

בְּלָא מַלְיָן דְאַדְרָא יָאָות, וּבְלָהו מַלְיָן קְדִישָׁין, מַלְיָן דְלָא סְטָאנָן לִימִינָא
וְלִשְׁמָאָלָא, בְּלָהו מַלְיָן דְסְתִימָין, וְאַתְגָּלִיָּן לְאַיְנוֹן דְעָאָלוּ וּנְפָכוּ,
וְכָלָא הָכִי הָוָא. וְעַד הַשְׁתָּא הָוָי מַתְכִּסְיָן אָלִין מַלְיָן דְדַחְילָנָא לְגַלְאָה,
וְהַשְׁתָּא אַתְגָּלִיָּן. וְגַלְיִי קְמִי (פלְאָא) עֲתִיקָא קְדִישָׁא, דָהָא לֹא לִיקְרָא דִילִי
וְדִבְרָתָא אָבָא עֲבִידָנָא, אָלָא בְגִין דְלָא אִיעּול בְּכְסֹופָא קְמִי פְלַטְרִי
עֲבִידָנָא. וְעוֹד, הָא חַמִינָא, דְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוָא וּכָל הָנִי זְכָאי קְשׁוֹט
דְהָכָא מִשְׁתְּכַחֵן, בְּלָהו מִשְׁתְּכַמֵּן עַל יְדֵי. דָהָא חַמִינָא דְכָלָהו חַדָּאן בְּהָאִי
הַלּוֹלָא דִילִי, וּבְלָהו זְמִינָן (דף רצ"א ע"ב) בְּהָהָוָא עַלְמָא בְּהַלְיוֹלָא דִילִי,
זְכָאָה חֹלְקִי.

אָמַר רַבִּי אָבָא, כָד סִים מֶלֶה דָא בְּוַצִּינָא קְדִישָׁא, בְּוַצִּינָא עַלְאָה, אָרִים
יְדוּיִי, וּבְכָה וְחַיִיד. בְּעָא לְגַלְאָה מֶלֶה חַדָּא. אָמַר, בְּמֶלֶה דָא
אַצְטָעָרְנָא כָל יוֹמָא, וְהַשְׁתָּא לֹא יִהְבִין לֵי רְשׁוֹתָא. אַתְפְּקָה, וִיתְבָּרָא,
וּרְחִיש בְשְׁפּוֹתִיה, וּסְגִיד תְלַת זְמִינָן, וְלֹא הָרָה יִכְלֶל בְּרַנְשׁ לְאַסְתְּפָלָא
בְאַתְרִיה, בְּלָשְׁבָּן בִּיה. אָמַר, פּוֹמָא פּוֹמָא, הַזְכִית לְכָל הָאִי, לֹא אַגְּנִיבוּ
מִבְועָה. מִבְועָה נְפִיקָן וְלֹא פְסָקָה. עַלְךָ קְרִינָן (בראשית ב) וּנְהָרָ יָצָא מַעַן.
וּבְתִיב (ישעה נה) וּבְמַזְאָמִים אָשָׁר לֹא יִכְזֹבּוּ מִימִינוּ.

הָאָדָנָא אַסְהָדָנָא עַלְיִי. דְכָל יוֹמָן דְקָא יְמָנָא, תְאִיבָנָא לְמַחְמִי יוֹמָא דָא,
(ג"א רְעוּתָא לְגַלְאָה רְאוּ דָא) וְלֹא סְלִיק בְּרַעֲוָתִי (פ"א ב"ד), בְּרָהָא יְאִידָנָא, דָהָא

בעטרא דא מטעטר האי יומא. והשפתה בעינא לגלאה מלין, קפיה דקווידשא בריך הוא, דהא כלחו מטעטרין ברייש. והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתייה, כיומא אחרא. דהא כל יומא דא ברשותי קיימא. והשפתה שרינא לגלאה מלין, בגין דלא איעול בכטופה לעלמא דאתה. **ויהא שרינא אימא.**

בהתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכוון בספק חסד ואמת יקדמו פניהם. מאן חפיקמא, יסתפל בהאי, למחייב או רחוי (ס"א רינוי) דקדיישא עלאה, דינין דקשוט, דינין דמטעטרין בכתרי עלאיין. דהא חמינא דכלחו בווצינין גהרין מביצינא עלאה, טמירא דכל טמירין, כלחו דרגין לאותנהרא. (נ"א וכלחו איננו דרין לאנהרא) ובזהו נהורא דבל דרגא ודרגא, אהגלייא מה דאתגלייא, וכלחו נהורין אחידן, נהורא דא בנהורא דא, ונהורא דא, בנהורא דא.

בנהורא דא, ונהורין דא בדא, ולא מתפרקן דא מן דא. נהורא דבל בווצינא ובויצינא, אקרין תקוני מלכיא, כתרי מלכיא, כל חד וחד, נהיר ואחד בנהיר נהורא דלגו לגו, ולא מתפרש לבר. ובגין כך פלא בחד דרגא אסתלק, וככלא בחד מלחה אטעטר, ולא מתפרש דא מן דא, אייה ושםה חד הוא. נהורא דאתגלייא, אקרי לבושא דמלכיא. נהורא דלגו לגו, (בזהו נהורא הוא מה) נהורא סתים, וביה שרייא ההוא דלא אתפרש ולא אהגלייא.

ובלהו בווציני, וכלחו נהורין, נהרין מעתקא קדיישא סתימה דבל סתימים, בויצינא עלאה. וככ מסתכלן, כלחו נהורין דאתפרשן. **לא אשתח בר בויצינא עלאה,** דאטמר ולא אהגלייא.

באינו לבושין דיקר, לבושי קשות, תקוני קשות, בווציני קשות, אשתחחי תרין בווצינין, תקונא דכורסיה דמלכיא, ואקרין צדק ומשפט. ואינו שירותא, ושלימותא, בכל מהימנותא. ובגני מטעטרין כל דינין דלעילא ופתח, וככלא סתים במשפט. וצדק מהאי משפט אתון. **ולזמנין קריין לה,** (בראשית י) ומלכי צדק מלך שלם.

בד מטערין דינין ממשפט, כלחו רחמי, כלחו בשלימו. דהאי מבסם להאי צדק, ודינין מתקני, וכלחו נחתין לעלמא בשלימו, ברחמי. **וכדין (אקי)** שעתא דמתחברן דבר ונוקבא, וכל עלמין כלחו ברחמי, ובחרותוותא.

ובד אסגייאו חובי עלמא, ואסתאבת מקדשא, ודכורה אתרחק מן ניקבא, וחרייא תקיפה שרייא לאטערא, ווי לעלמא דמתzon בההוא זמנה מהאי צדק. **כמה חביבלי טרייקין** מטערין בעלמא, כמה זפאיין מסטלקין מעלמא.

ובכל פה למה. בגין דאתרתק דכוירא מן נוקבא, וממשפט לא קרב באזדק דא. ועל האי כתיב, (משל' י) וויש נספה בלא משפט, דמשפט אתרתק מהאי אזדק, ולא אתבסטמא, וצדק יונקא מאחר אחרא.

ועל דא אמר שלמה מלכ'א, (קהלת ז) את הכל ראיתי בימי הפל יש צדיק אוובד באזדק וגו', הפל דא, פ"א ל"ג הפל וא' הפל חרא, מהבעליים דלעילא, דאקרין אפי מלכ'א, ודא איהו מלכotta קדיישא, דבד היא מפערא בדינו, כתיב יש צדיק אוובד באזדק. מאי טעמא. משום דמשפט אתרתק מצדק. וב בגין כה אكري, וויש נספה בלא משפט.

הא חזי, פד אשtabח זכה עלהה בעלםא, רחימא דקודשא בריך היא, אפילו כה אטער צדק בלחוודי, יכול עלהה לאשתזבא בגיןה. וקודשא בריך הוא בעי ביקריה, ולא מסתפי (דף רצ"ב ע"א) מן דינא. ובדהו זכה לא קיימת בקיומיה, מסתפי אפילו ממישפט, ולא יכול למייקם ביה. כל שפנ באזדק.

הוז מלכ'א, בקדמיתה אמר, (טהילים כ) בחנני יי' ונפנני. דהא אנא לא מסתפינא מבל דינין, אפילו מהאי אזדק, וכל שפנ דאחיםנא ביה, מה כתיב. (טהילים י) אני באזדק אהזה פניך, באזדק וקדאי. לא מסתפינא למייקם בדינו. בתר דחוב, אפילו ממישפט מסתפי, דכתיב, (טהילים קמג) ראל פבא במשפט אט עבדך.

הא חזי, פד מהתבסטמא האי אזדק ממישפט, כדין אكري אזקה. ועלמא מתבסטמא בחסיד, ואתמליא מגניה. דכתיב, (טהילים לו) אוחב אזקה ומשפט חסיד יי' מלאה הארץ.

אסחדנא עלי, הכל יומאי הוינא מצטער על עלהה, שלא יערע בדינו דזדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי. כמה דכתיב, (משל' ל) אלה ומתחה פיה. מאאן וללהאה, כפום כל חד, כפום בירא עמקא, והה בא בדרא דא אית ביה זפאיין, וצעירין אינון דיקומין לאגנאה על עלהה, ועל עאנא, מארבעה זיון. (ס"א על עלהה, ועליא בעזין).

עד פאן אחידן מלידא ברא, ומתרפרשן מלין סתימין בעתקיא קדיישא, סתימא דבל סתימין, והיהיך אחידן אלין באlein. מאאן להלהה, מלין דזעיר אנטפין, אינון דלא אתגלאין באדרא. אינון דהוו סתימין בלכ'αι, ותמן לא אתקנו. (עד פאן סתימן מלין) השטה אתקנו ואתגלאין, וכלהו מלין סתימין, וברירין כלחו. זכה חולקי, ואינון דירתו ירotta דא, דכתיב, (טהילים קמו) אשורי העם שבקה לו וגו'.

האי דאokiמנא, אב ואם בעתקיא אחידן, בתיקוני, הבי הוא. דהא

ממוחא סתימא דכל סתימין תלין, (נ"א נקוו) ומתחדרן ביה. (ואף על גב העתקא קדישא אתקהן בלחוודוי) ובכד יסתכלוּן (בכל) מלוי. כל הוא עתיקא בלחוודוי, הוא חמי, והוא יהא. וכל הגני תקונין ביה. אחידן ביה סתימן לא מתרשן מגניה מוחא סתימא לא אתגלייא ולא תליא ביה א"ב וא"ס מהאי מוחא נפקו, אתקבלילו במקלא, וביה תלין, וביה אחידן. זעיר אנפין, בעתיקא קדישא תליא ואחד. זה אוקימנא מליא באדרא. זפאה חולקיה דמן דעאל ונטיק, זינדע אורחין דלא יסטי לימינא ולשמאלא. ומאן דלא עאל ונטיק, טב ליה דלא אברוי. וככתוב (הושע י) כי ישרים דברי יי'.

אמר רבבי שמואן, מסתכל הוינה כל יומא בהאי קרא, דכתיב, (תהלים לד) ביי' תהallel נפשי ישמעו ענויים ויושמו. וזה אידנא אתקאים קרא כלא. ביי' תהallel נפשי וקדאי, דהא נשמתי ביה אחידא, ביה להטה, ביה אתרבקת ואשפקלת ובאשפקלותא דא תשקל לאתרה. ישמעו ענויים ויושמו, כל הגני צדיקיא, וכל בני מתיבתא קדישא, וזקאנין דאתזין השפה עם קדשא בריך הוא, קלחו שמעין מלוי, ומדאן. בגין פה, (תהלים לד) גדלו לי' אתי ונרוממה שמוי ייחדי.

פתח ואמר, ב Mattis, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום. קדא הוاء דכתיב, (תהלים מה) כי הנה המלכים נועדו עברי ייחדי. נועד, בגין אטר. בארץ אדום. באטר דריינן מתחדרין תפן. עברי ייחדי, דכתיב זימת וימלוֹך תחפיו. המה ראו כן תמהנו נבהלו נחפזו, דלא אתקאים באטריהו, בגין דתקונין דמלכਆ לא אתקינו, וקרפא קדישא ושורי, לא אזדקמננו.

הדא הוاء דכתיב, באשר שמענו כן ראיינו וגוי, דהא קלחו לא אתקאיםו, והיא אתקיימת השפה, בסטרא דCKERIA, דשרא עמה. קדא הויא דכתיב, וימלוֹך תחפיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב. מי זהב ודאי כמה דאוקימנא באדרא.

(ויה) בספרא דאגדטא דרב המוננא סבא אתר, וימלוֹך תחפיו הדר. הדר וקדאי, כמה דאת אמר, (ויקרא כט) פרי עץ הדר. ושם אשתו מהיטבאל, כמה דאת אמר פפות תמרים. וככתוב, (תהלים צב) צדיק כתמר יפרח, דאייהי דכר ונוקבא. האי אתקירות בת מטרד, בת מההוא אטר דטרדין כלא לא אתקבכא, ואקיי אב. וככתוב (איוב כח) לא ידע אונוש ערבה ולא תפצא הארץ חמימים. דבר אחר, בת מאימה, דמסטרה מתחדרין דיגין, דטרדין (דף רצ"ב ע"ב) לכלא. בת מי זהב, דינקא בתרין אנפין, דגהירו בתרין גונין. ביחס ובדינה.

עד לא אברי עלמא, לא הו משביגין אונפין באונפין, ו בגין פה, עלמין קדמאי אתחרבו, ועלמין קדמאי בלא תקונא אתחרבדו. זה הוא דלא הוה בתקונא, אקרוי זיקין נצוץין, בהאי אומנא, מראצפא (ס"א מרופתא), כدر אכתש במנא דפרזלא, אפיק זיקין לכל עיבר, ואינון זיקין דנפקין, נפקין להיטין נהירין, ודבעין לאלטר. ואילין אקרון עלמין קדמאי. בגין פה אתחרבו ולא אתקיימו. עד דאתפקון עתיקא קדיישא, ונפיק אומנא (ד"א פאנא) לאומנותיה.

עליל hei תנינא במתניתא דילן, דגיצוצא אפיק זיקין בזיקין (ס"א רבוציא אפיק זיקין ניצוץ) לثالث מהה ועשרהין עיבר. ואינון זיקין, עלמין קדמאי אקרון, ומיתו לאלטר. לבתר נפיק אומנא (ס"א פאנא) לאומנותיה, ואתפקון בדבר ונוקבא, והני זיקין דאטדעכוי ומיתו, השטא אתקיימים כלא. מבוצינא דקרדינותא, נפק ניצוץ, פטישא תקיפה, דבטש, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי (ר"א וטהרכ) באוירא דכיא, ואתבשו דא בד. בד אתחבר אב"א ואים"א, זה הוא אב הוא, מרוחא דגניז בעתיק יומין, ביה אתגניז hei אוירא, ואכליל לניצוץ, דגפק מבוצינא דקרדינותא דגניז במעוי דאייפא. וכד אתחברו פרויני, ואתפלילו דא בד. נפיק גולגלתא חד פקיפה, ואתפסת בסטרוי, דא בסטריא דא, ודא בסטריא דא. כמה דעתיקא קדיישא תלת רישין אשטכחו בחד, פך פלא אזידמן בثالث רישין, כמה דאמינה.

ביה גולגלתא דזעיר אונפין, נטיף טלא מרישא חווורא (ואהיד ליה), זה הוא טלא אתחזוי בתרי גוני. ומניה מתון מקלא דתפוחין קדיישין. ומהאי טלא דגולגלתא דא, תחנין מנא לצדיקיא לעלמא דאת, וביה זמיגין מתיא לאחיה. ולא אזידמן מנא דגפל מהאי טלא, בר היה זמיגן בזמנא דאוזו ישראל במדברא, וזה להו עתיקא דכלא, מהאי אחר. מה דלא אשטכח לבתר. הדר הוא דכתייב, (שמות טז) הנני ממיטר לכם לחם מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית כ) ויתן לך האלהים מטל השמים וגוו. hei ביה זמיגן. לזמנא אחרא תנינן, קשים מזונותיו של אדם קמי קדרשא בריך הוא. וזה במלוא תלייא במלוא ודאי. ועל כן בני חי ומזוגני, לאו בזוכותא תלייא מלטה, אלא במלוא תלייא מלטה, וכלא פליין בהאי מזלא, כמה דאוקימנא.

תשעה אלףין רבו עלמין, נטליין וסמכין על hei גולגלתא. זהαι אוירא דכיא אתפליל בכלא, כיון דהוא כליל מפלא וכלא אתפליל ביה, אתחפשטו אונפו לתרין סטרין, בתרי נהוריין קלילן מכלא. וכד אסתכלו

אנפוי, באנפין דעתיקא קדיישא, כלל ארך אפיקים אקרי. מאי ארך אפיקים. ארייך אפיקים מיבעי ליט אלא הבי פגינן, בגין דאריך אפהיה לחיביא. אבל ארך אפיקים, אסרוותא דאנפין. דהא לא אשכחה אסרוותא בעלמא, אלא בזמנא דאשכחין אנפין באנפין.

בחליא דגולגלטה, נהירין תלת נהורין. ואי תימא תלת, ארבע אינון, פמה דאמינא, אחסנתיה דאובי ואמיה, ותירין גניין דלהון, דמתעטרן בלהו ברישיה, ואינון תפליין דרישא. לבתר מתחברן בסטרוי, נהירין וועלין בתלת חללי דגולגלטה. נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשתין בכל גופא.

וועלין מתחברין בתרי מוחה. ומוחא תליתאה כליל לוון, ואחד (ויאנו פפלין) רישיא. ואלו מתחברו בתרי מוחה. ומוחא תליתאה כליל לוון, ונחרין ועלון בתלת חללי דגולגלטה. לבתר שבקו קל חד בסטרוי, ומתפשתין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחוי בחדאי סטרא ובחדאי סטריא, ומתפשת בכל גופא, ואותעביד מגיה תרי גווני כלילן פרחדא. ומיהאי נהיר אנפוי, ואחדיד באבא ואימת גווני דאנפוי. והוא אקרי דעת, בדעת (פ"א ברא) כתיב, (שמואל א ב) כי אל דעתה ה' וגוי, בגין דאייהו בתרי גווני לו נתקבנו עלילות. אבל לעתיקא קדיישא סתימה, לא נתקבנו. מאי טעמא נתקבנו להאי. בגין דירית תרין חולקי, וכתיב (שמואל ב כ) עם חסיד תתחסיד וגוי. זהא בקשוט אוקימי חבריא, דכתיב, (בראשית כט) ויגד יעקב (זרצ'ג ע"א) לרחל כי אחיך אביה הוא. ויגד, הא אוקמו, כלל רזא דחכמתה. וכי בן רבקה הוא. בן רבקה, ולא כתיב בן יצחק. רמז, וכלא רמייזא בחכמתה. ועל האי אקרי שלים בכלא. וביה אהזוי מהימנותא. ובגין פה כתיב, ויגד יעקב, ולא כתיב ויאמר.

הני גווני, פמה דנהירין בעטרא דרישא, וועלין בחללי דגולגלטה. הבי מתפשתין בכל גופא, וגופא אחאחד בהו. לעתיקא קדיישא סתימה, לא נתקבנו, ולא ייאן ליה, דהא כלל בחד אשכחה, חידו לכלא, חיים לכלא. לא תליה באיה דינא. אבל בהאי, לו נתקבנו עלילות ודקאי.

בגולגולטה דרישא, פליין כל אינון רבונן ואלפין מקוצי דשערין, דאיינון אווכמן. ומסתובכין דא ברא, אחידן דא ברא, דאחידן בנהיידי עלאה דמעטר ברישיה מאבא, יממוחא דאתנהיר מאבא. לבתר נפקין נימין על נימין, מנהיירו דמתעטר ברישיה מאמא, ומשאר מוחה. ובכללו אחידן, ומסתובכין באינון שעורי דאחידן מאבא, בגין דאיינון מתחערビין דא ברא, ומסתובכין דא ברא.

ובליך מוחה אחידן בגולגולטה, במוחה עלאה. ובכללו משיקן אתחמץבן

מִתְלָת חַלְלִי דָמוֹחַ, אֲחֵיךְן בּוֹמֶחַי מִתְעַרְבָּן דָא בָּדָא, בְּדָכְיא בּוֹמֶסְאָבָא.
בְּכָל אַינְנוּ טַעֲמִין וְרוֹזִין, סְתִימִין וּמִתְגָּלִין. וּבְגַין כֵּה כָּלְהַו מוֹחַי רַמְיזִי כֵּד
נִמְצָא כְּסִ"י בְּאַנְכִי יִי' אַלְהִיךְ וּכוֹ', בּמַה דַנְהַרְיַן בּוּטָרָא דְרִישָׁא, וּעַלְיוֹן
בְּחַלְלִי דְגּוֹלְגָלְתָא.

בְּלָא אַינְנוּ קֹוץַין אוּכְמַין, חַפְּיַין וּתְלִיַּין לְסֻטָּרָא דָאוֹדַנִּין. וְהָא אַוְקִיםְנָא,
דְבַגַּיַּן כֵּה כְּתִיב, (מלכימ ב' ט) הַטָּה יִי' אַזְנַד וּשְׁמַע. מִפְאָן אַוְקִיםְנָא, מִאָן
דְבָעַי דִירְכִין מַלְכָא אַוְדַגְיָה לְקַבְּלִיה, יַסְלֵל בְּרִישָׁה דַמְלָבָא, וַיְפַנֵּה
שְׁעָרִי מַעַל אַוְדַנוֹי, וַיִּשְׁמַע לֵיהּ מַלְפָא בְּכָל מַה דְבָעַי.

בְּפְלִגְוָתָא דְשַׂעַרִי, מִתְאַחַדָּא חַד אַוְרַחָא, בְּאַרְחָא דְעַתִּיק יוֹמַיִן,
וּמִתְפְּרַשְׁנָן מִגְּנִיהָ כָּל אַוְרַחָוי דְפָקוֹדִי אַוְרִיְתָא, (וַיַּאֲטַפֵּן עַלְיהָ) כָּל
מַאֲרִיהּוֹן דִיבָּבָא וַיַּלְאַ פְּלִיַּין בְּכָל קֹוץָא וּקֹוצָא, וַיַּאֲנַוּן מִפְרָשִׁין רְשָׁתָא
לְחַיְבִיאָא, דְלָא יַדְעַיַּן אַינְנוּ אַרְחִין. הַדָּא הוּא דְכִתְבָּב, (משל י') דָרְךָ רְשָׁעִים
בְּאַפְלָה. וְכָל אַלְיַין פְּלִיַּין בְּקֹוץַין תְּקִיפִין, וּבְגַין כֵּה כָּלְהַו מַקְיִפִין.
וַיַּאֲקִיםְנָא בָּאַינְנוּ שְׁעַיעַן אַתְאַחַדָּן מַאֲרִיהּוֹן דְמַתְקָלָא, (ס"א דְרַחְמָתוֹתָא) דְכִתְבָּב,
(זהלים כה) כָּל אַרְחוֹת יִי' חַסְד וְאַמְתָה. וְכָל כֵּה, בְּגַין דְמַשְׁכִין מִמְוֹחַין סְתִימִין

דְרַחְיִיטִי דָמוֹחַא.

וּבְגַין כֵּה מִשְׁפְּכָחִי כָּל חַד כְּפּוֹם אַוְרַחָוי, מִחַד מוֹחַא בָּאַינְנוּ קֹוץַין
שְׁעַיעַן, אַתְמַשְׁכַּן מַאֲרִיהּוֹן דְמַתְקָלָא, דְכִתְבָּב כָּל אַרְחוֹת יִי' חַסְד
וְאַמְתָה.

מִמְוֹחַא תְּנִינָא, בָּאַינְנוּ קֹוץַין תְּקִיפִין, אַתְמַשְׁכַּן וּתְלִיַּין מַאֲרִיהּוֹן דִיבָּבָא
וַיַּלְאַ דְכִתְבָּב הַהוּ דָרְךָ רְשָׁעִים בְּאַפְלָה לֹא יַקְעוּ בָמָה יַפְשַׁלְוּ.
מַאי קָא מִירִי. אַלְא לֹא יַדְעַו, כְּלֹוֹמֶר לֹא יַדְעַן, וֹלָא בַעַן לְמַנְדָע, בָמָה
יַפְשַׁלְוּ. אַל תְּקַרֵי בָמָה, אַלְא בְּאִיפָּא יַפְשַׁלְוּ. בָּאַינְנוּ דְמַתְאַחַדָּן בְּסֻטָּר
דְאִימָא. מַאי סֻטָּרָא דְאִימָא. גִּבְוָרָה תְּקִיפָא מִגְּנָה מִתְאַחַדָּן מַאֲרִיהּוֹן
דִיבָּבָא וַיַּלְאַ.

מִמְוֹחַא תְּלִיתָהָא, בָּאַינְנוּ קֹוץַין דָאַיְינָן בָאַמְצָעִיתָא, אַתְמַשְׁכַּן וּתְלִיַּין
מַאֲרִיהּוֹן דְמִידָּין (פְּאַרְיוֹן). וְאַקְרָיוֹן אֲפִין נְהִירָין וֹלָא נְהִירָין. וּבְהַנִּי
כְּתִיב (משל י') פְּלִסְמַעַל רְגַלְיךָ. וְכָלָא אֲשַׁתְּבָח בָּאַינְנוּ קֹוץַין וּשְׁעַרִי
דְרִישָׁא.

מִצְחָא דְגּוֹלְגָלְתָא, מִצְחָא לְאַתְפְּקָדָא (ס"א לְהַעֲקָרָא) חַיְבִיאָא עַל עַוְבְּדִיהָוֹן.
וּבְכָד הָאֵי מִצְחָא אַתְגָּלְיָא, מִתְעַרְבָּן מַאֲרִיהּוֹן דְדִינָן, לָאַינְנוּ דְלָא
מִתְכַסְפִּין בְּעַוְבְּדִיהָוֹן. הָאֵי מִצְחָא סְוִמְקָא בּוֹרְךָא. וּבְשַׁעַתָּא דְאַתְגָּלְיָא

מצחא דעתיקא בהאי מצחא, אתחדרת חורא במלגא. וכהיא שעטה, עת רצון אקרוי לכלה.

בספרא דאגדFTA דברי רב ייבא סבא אמר, מצח. זבי מצח, מצחא דעתיקא. וαι לאו, אשדי ח' בין תרין אתוון, פמה דעת אמר (במבר כד) ומבחן פאתי מואב.

יאוקימנא, דאקרוי נצח באתוון רצופין. וכמה נצחים הו. ואף על גב דנצה אחרא (באטרה) בנצה אחרא אסתלק, ואית נצחים אחרein דמתפשים בכל גופא. ובגין דשבטה בשעטה דצלותא דמנחה, בגין דלא יתער דיןין, גלייא עטיקא קידישא מצחא דיליה, וכל דיןין אתחפפין ואשתככו ולא אתעבידיו.

בהאי מצחא תלין ארבעה ועשרין בתה דיןין, לכל איןין דחציפין בעובדיהון. כמה דכתיב, (תהלים ע) ואמרו איכה ידע אל וייש דעה בעליון. וזה עשרים איןון, ארבעה (דף רצ"ג ע"ב) למאה. לך ליהון דארבעה מיתות בית דין לאחתא, לתליין מלעילא. ואשתארו עשרין. בגין לכך לא מענישין כי דין לא עלהה, עד דישלים (נ"א עשי) וסלקא לעשרין שניין, לך ליהון דעשרין בתה דין. במתניתא סתימה דילן תנינן, לך ליהון דארבעה ועשרין ספרים דאטפלין באורייתא.

יעיגון דרישא, איןון עיגנון דלא מסתרין מנינו חביביא. עיגנון דניימין ולא ניימין. בגין לכך אקרו (שיר השירים ה) עיניו כיונם. מאוי יונם. כמה דעת אמר, (ויקרא כה) ולא תונו איש את עמיתו. ועל דא כתיב, (תהלים צד) ויאמרו לא יראה יה וגוי. ובכתוב (שם) הנוטע און הלא ישמע וגוי.

תקננא דעל עיגנא, שערי דמתשערן בשעורה שלים. מאנון שעירין תלין אלף ושבעה מאה מארי דאשגבותא, לאגחא קרבא. ובדין קיימי בלהו משילשליהון ומתקחין עיגנון.

בסותה דעל עיגנון, גיביגון מתאחדן בהו. ואלף רבונן מארי תריסין אתא חדן בהו, וαιנון אקרוון בסותה דעיגנון. וכל איןון דאקרוין עיני יי', לא פקחין, ולא אטעון, בר בזמנא דאלין בסותי דגביגון, מטאפרשן איןון תפאי מעלאי. ובשעטה דאטפרשן גיביגי תפאי מעלאי, ויהבין אחר לאשגבא מטאפרשן עיגנון, ואתחמי כמאן דאתער משינתיה. אסתחררו עיגנון וחמא לעיגנא פקיחא, ואסתהן בחורא דיליה. ובבד אסתהין, אתחפפין מאריהון דדיןין לישראל. בגין לכך כתיב, (תהלים מד) עירה למאה תישן יי' הקיצה וגוי.

אַרְבָּע גּוֹנִין אֶתְחָזֵין בְּאַיִנוֹן עַיִנִין. מאינון נהירין ארבעה בתים דתפילין, דנהירין ברהיטי מוחא. שבעה דאקרון עיני ה'. ואשଘותא נפקאי, מגוון אוקמא דעינה. פמה דאקיימנא באדרא, דכתיב, (זכריה י) על אבן אחת שבעה עינים. ואינון גורני מטלחתין בסטרייה.

סְפֻמָּקָא, נפקין אוחרין, מאירי דאשଘותא לדינה. ואינון אקרון, (רבינו הרים ב ט) עיני יי' משוטטות בכל הארץ. משוטטות, ולא משוטטים. בגין דבלחו דינה. מירוקא, נפקין אוחרין, דקימין לגלאה עובדין, בין טוב ובין ביש. דכתיב (איוב ל) כי עיניו על דברי איש. ואlein אקרון, (זכריה ז) עיני יי' משוטטים. משוטטים, ולא משוטטות. בגין דאינון להרין סטרין, לטב ולבייש. מהוואר, נפקין כל אינון רחמי, כל אינון טבן, דמשתקחי בעלמא, לאוטבא להו לישראל. ובדין אסתהין (נ"א אסתהין) כל אינון תלת גוני, לרחה מאעליהם.

אַלְוִין גּוֹנִין מַתְעֲרֵבִין דָא בְּדָא, ואתדקון דא ברא. כל חד או זיף לחבריה מגווני דיליה, בר מהוואר, דבלחו כלילן ביה بد אצטקה, והוא חפי על פלא. כל גווני דלטפה, לא יכלין כל בגין בעלמא, לאשתרא לוון חוואר, לאוקמא לסתמקא ולירוקא. ודהא באשଘותא חד, כלחו אתאחדו ואסתהין בחוואר.

גבינו לא משתקכין, בר بد בעין גווני דחוואר לאשכח, בגין דגבינו יhabין אחר לאשכח, לכלחו גוני. ואי אינון לא יhabין אחר, לא יכלין לאשכח ולאסתפה. גבינו לא קימין, ולא משתקכין שעטה חדא שלימוקא, אלא פקחין וסתמין, סתמין ופקחין, משום עינא פקחא דקאי עלייהו. ועל דא כתיב, (חזקאל א) והחיות רצוא ושוב. זה אוקימנא. כתיב (ישעה יג) עיניך תראינה ירושלם נווה שאנו, וכתיב (דברים יא) פמיד עיני יי' אלליך בה מרשות השנה וגוי. דהא ירושלם בעיא בן, דכתיב, (ישעה א) ציון (ישעה א) צדק ילין בה. ובגין לך ירושלם, ולא ציון. דכתיב, (ישעה א) ציון במשפט תפדה וגוי, דכלא רחמי.

עיניך, עינך כתיב, עינא דעתיקא קדישא, סתימה דכלא. השפה, עיני יי' אלליך בה, לטב ולבייש, כמה דאחסוי. (LOSEMKAA וליירוקא. והבא באשଘותא חד, כלחו אסתהו ואסתהו בחוואר. גבינו לא משתקחי, בר בעין גוני לאשכח) בגין לך לא אתקיימו בקיומה תדייר. והם עינך תראינה ירושלם, פלא לטב, פלא ברחמי. דכתיב, (ישעה ז) וברחמים גדולים אקבאך.

חמוד עיני יי' אלליך בה מרשות השנה. מרשות חסר א' כתיב, ולא ראשית באלו. מאן היא. ה"א דלטפה. ולעילא כתיב, (אייה ב)

השליך מושגים ארץ תפארת ישראל. מי טעמא השליך מושגים ארץ. משום דברת, (ישעה א) אלביש (דף רצ"ד ע"א) שמים קדרות, ועיגין בקדירותא, בגונא אוכמן אתחפו.

מראשית השנה, מאן אחר מסתכלין בירושלם אלין עיני יי', חזר ופירים, מראשית השנה, הוא דינא بلا אלף, ודינא אחד מסטרהא, אף על גב דלאו הוא דינא ממש. ועוד אחרית שנה, אחרית שנה ודיי דינא אשכח. דהא כתיב, (ישעה א) צדק לילין בה, דהיא אחרית השנה.

חא חי, א' בלחוודי אקרי ראשון, דבר. באלו"ף סתים וגניז מה דלא אתיידע. פד אתחבר האי אל"ף באתר אהרא, אקרי ראשית. ואי תימא דאתחברא. לא. אלא אתגלייא ביה, ונhair ליה, וכדין אקרי ראשית. ואפילו בהאי ראשית, לא אשכח בירושלם, דאלמלא הות בהאי, אתקיימת פרירה. אבל מראשית כתיב. ולעלמא דאתה כתיב, (ישעה מא) ראשון לציוון הנה הנם וגוי.

חותטמא הדער אנפין, תקינה דפרצופה. כל פרצופה ביה אשתמודע. חוטטמא דא, לא כחותטמא דעתיקא קדישא סתימה דכל סתימין. דחותטמא דעתיקא, חמימים דחמים (לכ"א). דהא מתרין נוקבין, נפקין רוחין דחין, לכלא. בהאי זעיר אנפין כתיב, (שמואל ב כט) עליה עשן באפו וגוי.

בהאי תננא כל גווני פרי גוינו אחידן ביה, בכל גונא וגונא, אחידן כמה מאיריהון דдинא קשייא. דאחידן בהhoa תננא. (ובין ק) ולא מתבשמין כלهو, אלא בתננא דמדבחא דלטפה. ועל דא כתיב, (בראשית ח) וירח יי' את ריח הניחח. מהו הניחח. אתחבש מותא דמאררי דינא, נחת רוח.

ירח יי' את ריח הניחח, את ריח בקרבו לא כתיב, אלא את ריח הניחח. דבלחו גבוראן דאחידן בחוטטמא, וכל דאתחידן בהו, בלהו מתבשמן. וכמה גבוראן מתחידן בחדא, דברת (תהלים קו) מי ימלל גבורות יי' ישמייע כל תהלו. והאי חוטטמא, מחד נוקבא נפק אשא דאללא כל שר אשין. בחד נוקבא תננא. והאי ובהאי אשכח באשא ותננא דמדבחא. ואתגלייא הא עתיקא קדישא, ואשכח פלא. הינו דאמר (ישעה מה) ותהלך אחטם לך.

חותטמא דעתיקא קדישא אריך, ומתקבשת. ואקרי אריך אפים. והאי חוטטמא, זעיר. וכד תננא שרי נפיק בהילג, ואתעביד דינא. ומאן מעכב להאי. חוטטמא דעתיקא. וכלא כמה דאמינה באדרא, ואתערוי חבריה.

ובספרא דרב המנוגא סבא, אוקים הני תרי נוקבי. מחד תננא ואsha. ומחד נייחא ורוחא טבא. דאית ביה ימינה ושמאלא, וכתייב (ס"א רכתייב) (הושע יד) ויריח לו פלבנון. ובנוקבא כתיב, (שיר השירים ז) ויריח אפה כפפוחים. ומה בנוקבא הци, כל שפנ ביה. ושפיר קאמער.

מה דאמר ויריח יי' את ריח הניחח. הניחח בתרי סטרי, חד נייחא, דאתגלייא עתיקא קדיישא סתימא דכל סתימין, דהאי הוא נייחא ואטבנטויה לאכלה. יחד אטבנטויה דלפקא, בההוא תננא ואsha דמדבקה. ובגין דאייהו מתרין סטרין, כתיב ניחח. וכלה בעיר אנפין אטמר.

חרוי אודגין, למשמע טוב ובייש. ותרויהו שלקין לחד. דכתיב, (מלכים ב יט) היטה יי' אונך ושמע. אוננא לגו בגו דיליה, פלייא ברשימין עקימין, בגין דיתעככ קלה לאעלא במוחא, ויבחין ביה מוחא, ולא בבהילו, דכל מלאה דהויב בהילו, לא הוה בחייבתא שלימטה.

מאודגין אלין פליין כל מאיריהון דגדרין, גנטליין קלה מעלה מא, ובלהו הבי אקריוון אונני יי', דכתיב בהו, (קהלת) כי עוף השמים يولיך את הקול וגוו. כי עוף השמים يولיך את הקול, האי קרא קשייא, השטא מאוי קול אייכא הכא, דהא רישא דקראי כתיב גם במדוע מלך אל תקלל, במדוע כתיב, יבחררי משכבר וגוו. מי טעמא כי עוף השמים يولיך את הקול, והא לייכא הכא קלה.

אלא ודי כל מה דחשיב בר נש, וכל מה דיסתכל בלבוי, לא עbid מלאה, עד דאפיק ליה בשפottaה, והוא לא אתפכוון ביה. ובהיא מלאה דאפיק, מתבקע באוירא, (דף צ"ד ע"ב) ואזלא וסלקה וטסא בעלה, ואתעביד מפיה קלה. ובהיא קלה גטליין ליה מאירי דגדרין, וסלקין ליה למלה, ועיל באודנו. הכא הוא דכתיב, (דברים ח) וישמע יי' את قول דבריכם. (במדבר יא) וישמע יי' וייחר אפו.

ובגין לך, כל צלוטא ובעותא דבעי בר נש מקמי קדשא בריך הוא, בעי לאפקא מלין בשפottaה, די לא אפיק לוין, לאו צלוטה צלוטה, ולאו בעותה בעותא. ובגין דמלין נפקין, מתבקען באוירא, שלקין וטסין ואתעביד קלה, גטליין לוין מאן גנטיל, ואחד לוין לאתרא (נ"א לבתרא) קריישא, בריישא דמלכה.

מתלהת מליל דמוחה, גטיף גטיפה לאודגין, והוא אקרי נחל ברית. כמה דאת אמר, (מלכים א יז) נחל ברית, כלומר, ברותא דאודגין. וכלה עיל בההוא עקיימה, ואשתאב בההוא נהרא, דההוא גטיפה. וכדין

אתעקב פמן, ואתבחן בין טב לבייש. הרא הוא דכתיב, (איוב ל') כי אין מלין תבחן. ומאי טעמא אין מלין תבחן. משום דאתעקב קלא בההוא נהרא דעתיפא, בעקימותא דאונגן, ולא עיל בבהילו. ובגין קא אתבחן בין טב לבייש, (איוב ל') וחיך יטעם לאכול. מאי טעמא חיך יטעם לאכול. בגין דיתעקב פמן, ולא עיל בבהילו בגופא, ועל דא יטעם ויתבחן, בין מתיקא למריורו.

בhai נוקבא דאונגן, פליין נוקבין אוחרגן, נוקבא דעתיגן. נוקבא דפומא. נוקבא דחווטמא. מההוא קלא דעיל בנוקבא דאונגן, אי אצטריך עיל לנוקבי דעתיגן, ונבעין דמעין. מההוא קלא אי אצטריך, עיל לנוקבא דחווטמא דפרדשא, ומפקדי תננא ואשא מההוא קלא. הרא הוא דכתיב, (במדבר יא) וישמע יי' ויחר אפו ותבר בם אש יי'. ואי אצטריך, עיל ההוא קלא לנוקבא דפומא, ומיליל וגזר מלין (ניא ערין) מההוא קלא. כל מה הוא קלא דאונגן. עיל בכל גופא וartnerges מניה פלא. (ס"א כמה פלייא) פלייא בהאי אונגן. זאה מאן דנטיר مليוי. על דא כתיב, (תהלים לו) נוצר לשונך מרע ושפטיך מדבר מרמה.

האי אונגן קרי ביה שמיעה. ובשמיעה אתכלילן איינון מוחי. חכמה אתכליל ביה, דכתיב, (מלכים א') ונתקף לעבדך לב שומע. בינה, כמה דעת אמר (שמואל א') דבר כי שומע עבדך. (מלכים ב' יח) כי שומעים אנחנו. (יבנה תלין כלא) דעת, כמה דעת אמר, (משל י) שמע בני וכח אמר. (משל י) ומצותי הצפון אפה. הא כלא פליין באונגן בהאי אונגן פליין צלותין ובעותין ובקייחא דעתיגן. הרא הוא דכתיב, (מלכים ב' ט) בטיה יי' אונגה ושמע פחה עיניך וראה. הא כלא ביה פלייא.

בhai אונגן, פליין רזין עלאיין, דלא נפקין לבר, בגין קה היא עקיימה לגו. ורזא דרזין סתימין ביה, ווי לההוא מגלה רזין. בגין דhai אונגן בנים רזין, בעקימותא דלגו נטיל לון, לא גלי רזין לאינון בעקימין בארכיהו, אלא לאינון דלא עקיימין. הרא הוא דכתיב, (תהלים כה) סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם, דנטלי ארחיי ונטלי מלין.

ואינון בעקימין בארכיהו, נטלי מלין ועיילין לון בבהילו, ולית בהו אחר לאתעקבא. וכל נוקבין אחרגן, מהתפתחים ביה, עד דנטקין מלין בנוקבא דפומא. ואlein אקרו חייבי דרא, שניאי דקודשא בריך הרא. במתניתא דילן תנן, באילו קטיל גברין, ובאלו פלח לעבודה זרה. וכל באחד קרא, דכתיב, (ויקרא ט) לא תלך רכילה בעמך לא מעמוד על דם רעך אני יי'. מאן דעבר עלhai רישא דקרא, באילו עבר על כלא.

ובאה חילוקיון דעתיהו כתיב, (משל י"א) ונאמן רום מכהה דבר.
נאמן רום ודקאי, דהא רוחא דלהון מאחר עליה קדישא אשתלה, ובגין כד נאמן רום אקרון. וסימן דא אוקימנא, הוהיא דמגלה רזין, בידוע נשמה היה, לאו איה מגופא דמלפָא קדישא. ובגין כד לית ביה רזא, ולא מאחר דרזא הוא. וכך תיפיק נשמה היה, לא אתבקא בגופא דמלפָא, דהא לא אהיה הוהיא. ווי לההוא בר נש, ווי ליה, ווי לנשמה היה. ובאה חילוקיון דעתיהו כתיב, (ישעה ט) רעמן פולם צדיקים בריך הוהיא. (רוי עלאי דמלפָא קדישא) עציהו כתיב, (ישעה ט) רעמן פולם צדיקים לעולם יירשו ארץ. (דף רצ"ה ע"א)

אנפוי, כתין פקרובין דבוסטמא. (בלה) סחדותא על מה דאמינא, דהא סחדותא בהו תליא. ובכלא תליא סחדותא. אבל חני פקרובי דבוסטמא, חורא וסומקא, סחדותא לאבא ואימא. סחדותא לאחסנא דירית ואחד לוין. והא במתניתא דילן אוקימנא, כמה פרסי בין חורא לשומקא, ואחכליין ביה פחדא בסטרא דחוורה.

בד אתנהייר מניריו דחוורה דעתיקא, חפייא הוהיא חורא על סומקא. וכלהו בניריו אשתחבה. וכדין כתיב, (במדבר י ז) יאר יי פניו אליך. וכך חיבין סגיין, תלין דינין בעלמא, אשתחבת סגירותא בכלא (ס"א בעלמא). וסומקא אתחפש באנפין, וחפה כל (ס"א על חורא. וכדין כלל אשתחבת דין. וכדין כתיב (חלים לו) פני יי בעושי רע. (בנדי קנהה כתיב (ישעה ט) בנדי נקס) וכלא בהאי תליא, ובגין כד סחדותא הוא בכלא.

במה וכמה מאירי תריסין מחהפאן להני גוני, מzechfan להני גוני. בד נהירין גוני, כל עלמין כלו בחדו. בזמנא דנהיר חורא, פלא אתחזו בהויא גונא. וכך אתחזוי בסומקא כלל הבי אתחזו בהויא גונא.

באלין פקרובין דבוסטמא, שארי דיקנא לאתחזואה, מרישא דאוידין, ונחית וסליק בפקרובה דבוסטמא, שעירין אוקמין דדיינא, בתקונא יאה שפיר. בגיבר מكيف, שפיר. משחא דרבות דיקנא עליה דעתיקא, בהאי דיקנא דזעיר אונפין אתחזוי, ונhair.

שפירו דהאי דיקנא, בתשעה תקונין אשתחבה. וכך משחא דרבות, דתלת עשר נבייעין דיקנא דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא, אשתחבו עשרין ותרין תקונין. וכדין מתברכין כלו. וישראל סבא מתברכა בהאי, וסימן, (בראשית מה) בך יברך ישראל. כל תקונין דיקנא דא, אוקימנא באדרא קדישא, הכלו מתקונין דעתיקא קדישא אתחזנו. והבא בעינא

לגללה, מה דלא אטגלי תפנן, בגין לሚעל בלא כטופה. (הא כל תקונינו דדיקנא אוקימנא דבלחו מתיكونו דדיקנא עתיקא קדרישא אוקימנא באדרא קדרישא).

שיטה איננו, תשעה אקרון. תקונא קדמאה, נפק ההוא ניצוץ בוצינה דקדידינוֹתָא, ובטש בתחות שערא קדרישא, מתחות קווץין דעל אודגין, ונחית מקמי פתחה דאודגין עד רישא דפומא. הא תקונא דא מעתיקא קדרישא לא אשתקח, אלא כד נגיד מזלא דעתיקא קדרישא, ותלייה מניה ההוא מבועא דחכמתא (חסר), פד אימא אטמשבא ואתכלילת באוירא דכיא, ההוא חורא נקייט אימא (חסר), ניצוץ עאלת ונפקת, ואותהדר דא בדא, ואתעיבית חד תקונא.

ובד אצטראיך סלקא דא על דא, ואחכסייא חד מקמי חדא. בגין בך פלא אצטראיך, חד למעד נוקמין. חד לרוחמא. ועל האיב להאי דיקנא דוד מלפא, כמה דאוקימנא.

בהאי דיקנא תשעה תקונין אשתקחו, שיטא רבונו דמלין בהו, ומתרפשטיין בכל גופא. ואלין שיטתא דמלין, פליין בשעריו דתחות פקרובה דבוסמין. תלת מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא. וביקירותא דיקנא, פליין תלת אחרניין. חד לעילא בשפazon, ותירין באינוי שעירין דמלין עד טפרא. וכל הגי שיטא, תלת מכאן ותלת מכאן, אטmeshban ותליין בלהון, באינוי שערי דמלין ומתרפשטיין בכל גופא.

בגין דהגי תלתא איננו ביקרו דדיקנא יתיר מבלחו, כתיב בהו שמא קדרישא. דכתיב, (טהילים קיח) מן המזר קראתי יה, ענני במרחב יה, יה לי לא אירא. והא דאוקימנא באדרא, מן המזר קראתי יה, מאתר דשרי דיקנא לאתפשתא, דהוא אתר (ס"א דחיק) רחיק מקמי אודגין, שפיר הוא. ובספרא דאנגדתא דבי רב יי בא סבא, הבי אמר ואוקים, דשিירותא דדיקנא מחסד עלאה, דכתיב, (דברי הימים א כת) לך יה' הגדולה והגבורה והתפארת וגוז'. וכלא הוא, והבי שארי, תשעה אטmeshban ותליין בדיקנא, ומকמי אודגין, הבי שארי, וקיומה לא מתקיעים אלא אמר אחרא, כמה דאוקימנא.

ובד אצטראיך עלמא לרוחמי, אטגלייא מזלא קדרישא. וכל הגי תקונין דבדיקנא יקירה דזעיר אגפין, כלחו לרוחמי משפטכח. ובד אצטראיך לדינא, מתחזיא דינא, וכדין עבדין נוקמין לשנאייהון היישראל, לאינוי דעקין להו. (דף רצ"ה ע"ב) כל יקירה דדיקנא, באינוי שערי דמלין אינו, משום דכלא בהאי פליין.

בְּלֹ הַנִּי שָׁעֵרִי דִּיקְנָא דְּזַעֲיר אַנְפִּין, בְּלֹ הַוְּקִיפִּין קְשִׁישִׁין פְּקִיפִּין, מְשֻׂם דְּכַלְלוֹ אַכְפִּין לְדִינֵין, בְּשֻׁעַתָּא דְּמַזְלָא קְדִישָׁא אַתְגָּלִי. וּכְדֹבֶר בַּעַא לְאַגְחָא קְרָבָא, בְּהָאִי דִּיקְנָא אַתְחָזִי כְּגַבֵּר פְּקִיף, מְאַרֵי נְצָחָן קְרָבִיא. וּכְדִין מְרִיטָמָן דְּמַרְטִיט, וְאַגְלִישָׁמָן דְּאַגְלִישָׁ.

הַנִּי תְּשַׁעַה תְּקוּנִין, אַמְרוּ מְשָׁה זְמָנָא תְּנוּנָא, בְּשֻׁעַתָּא דְּאַצְטְּרִיךְ לְאַהֲדָרָא לוֹן בְּלֹ הַוְּרָחָמי. דָאָף עַל גַּב דְּתַלְילִיסְרָא תְּקוּנִין לֹא אַמְרוּ הַשְּׁתָא, בְּכֻוּנָא תְּלִיאָמְלָתָא, דְהָא לֹא יְיֻול בְּהַנִּי תְּקוּנִין לְאַדְקָרָא, אַלְאָבְמַזְלָא אַתְכּוֹן, וְאַדְפֵר לְיהָ. הַדָּא הוּא דְכַתְּיב, (בְּמַדְבוֹר י) וְעַתָּה יַגְדִּל נָא כַּח יִי. מְאָן כַּח יִי. הַהָּוּא דְאַקְרֵי מַזְלָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. דְחִילָא דָא, וְנִהְיוֹ דָא, מַמְזָלָא תְּלִי. וּכְיַן דְאַמְרָמְשָׁה דָא, וְאַדְפֵר דָא, וְאַתְכּוֹן בְּיהָ, אַמְרָהַנִּי תְּשַׁעַה תְּקוּנִין, דְתַלְיָן בְּזַעַיר אַנְפִּין. בְּגַין דְּנִיהְיוֹ בְּלֹ הַוְּרָחָם, וְלֹא יִשְׂתַּבְחָה דִינָא. וְעַל דָא כָּלָא בְּמַזְלָא תְּלִי.

הַאִי דִּיקְנָא כְּדֹ שָׁרָאָן שָׁעֵרִי (ס"א לְאַתְעָרָא) לְאַתְעָרָא (נ"א לְאַרְאָרָא), אַתְחָזִי כְּגִיבָּר פְּקִיף כְּגִיבָּר מְאַרֵי נְצָחָן קְרָבִין. בְּהָאִי דִּיקְנָא, נְגִיד מְשָׁחָה דְרָבוֹת מְעַתִּיקָא סְתִימָהָה. בְּמַה דָאַת אַמְרָ (תְּהִלִּים קָלָ) פְּשָׁמָן הַטּוֹב עַל הַרְאָשׁ יוֹרֵד עַל הַזְּקָן זְקָן אַהֲרֹן.

אַלְיָן שָׁעֵרִי לֹא חַפְּיָין עַל שְׁפָרוֹן, וְשְׁפָרוֹן בְּלֹ הַוְּסָּמְקִין בְּוּרְדָא. דְכַתְּיב, (שיר השירים ח) שְׁפָתוֹתָיו שְׁוּשָׁנִים. שְׁפָרוֹן מְרַחְשָׁן גְּבוּרָה, מְרַחְשָׁן חַכְמָתָא. בְּאַינְנוּ שְׁפָרוֹן תְּלִיאָן טָב וּבִישׁ, חַיִי וּמוֹתָא. מְאַלְיָן שְׁפָרוֹן תְּלִיאָן מְאַרְיוֹהָן דְאַתְעָרָותָא, דְכָד מְרַחְשָׁין אַלְיָן שְׁפָרוֹן, מְתַעֲרֵין כָּלָא לְמִגּוֹר (פָאָר) דִינָא, בְּכָל בְּתִי דִינָן, (דְמַוְתִּיחָו בְּהָזָן, וְבַיּוֹם) דְאַקְרֵין עִירִין. דְכַתְּיב, (דְנִיאָל) בְּגַנְזָת עִירִין פְּתַגְמָא וּמְאַמְרָ וְגַ�ו.

מַאי עִיר. בְּסֶפֶר אַדְנָתָא, תְּגִינִין בְּמַה דָאַת אַמְרָ, (שְׁמִיאָל א כח) וַיְהִי עַדְךָ. דְמַתְעָרֵין דִינָן לְאַינְנוּ דָלָא אַתְרָחִימָו לְעִילָא, בְּגַין כְּדֹ מְתַעְרֵין אַלְיָן דִינָן מְאַרֵי דְבָבָי, (ס"א לְהָו) (דְבָלָה) וְעַם כָּל דָא בְּתָרִי גּוֹנִי בְּרָחָמי וְדִינָא, וְעַל דָא אַקְרֵין עִיר וּקְדִישָׁ דִינָא וְרָחָמי.

וּבְאַלְיָן שְׁפָרוֹן, אַתְחָזִי פּוֹמָא כְדֹ אַתְפַּתָּח. רַוְחָא דְנַפְּיָקָמָן פּוֹמָא, בֵּיה מְתַלְבָשִׁין כַּמָּה אַלְפָ וּרְבָבָן. וְכָד אַתְפַּשְׁט, מְתַלְבָשִׁין בֵּיה נְבִיאָן מְהַיְמָנִי. וּבְלֹ הַוְּפָה יִי אַקְרֵין. בְּדַמְלִין נְפָקִין מִן פּוֹמָא, וּמְתַרְחָשִׁין בְּשְׁפָרוֹן, מְתַנְהָרֵין לְבָלֹ הַוְּתָמִינִי סְרִי אַלְפִּין עַלְמִין, עד דְמַתְקָטְרֵין בְּלֹ הַוְּתָמִינִי בְּחַדָּא, בְּתַמְגִינִיסְר אַוְרָחִין וּשְׁבִילִין, דְאַשְׁתָמְדָעָן.

וּבָלָא מְחַכְּאָן לְפּוֹמָא דָא, (בָּא) בְּלִישָׁן מִמְלָל רְבָרָן בְּקִיטָרָא דְטִיהָרָא

בעיטרא. וועל דא כתיב, (שיר השירים ח) חבו ממתיקים, ממתיקים ודקאי. מאי חבו. פמה דעת אמר, (איוב לד) וחייב יטעם לאכול. וכלו מחרדים, אש וממים. **אשא ומיא מתקנן,** (ס"א מהרבנן וואן ויאן באיזורי, דהא גווני מתחברן פחדא.

חבו, **באחוון רשיין,** דמתקנן בעיטרי גליידין אחה"ע בגרון. א', דטריד מלכין, (דניאל ב) ומהעדה מלכין, ומתקם מלכין. ח', דטריד ונחית, וטליך ועטיר, קביש באשא גלייד ברוחא. ה' יניקה דאימא, סטיר לנוקבא, אתחפשט לנוקבא רבא, בתיאובתא דקורתא קדיישא, דמתקטרי אתרין דא ברדא. כמה דעת אמר, (שיר השירים ד) הר המור גבעת הלבונה. ע' טיהרא דטיפסא, גלייפא בשיפסא, רהייטין דענפין מתאחזן, לסטroi לrhoחין גלייפין.

זהא ברזי דאחוון דשלמה מלכא, אתחטרו אלין אחוון ארבע בארכע, גיכ"ק בחיק פמה דעת אמר וחייב יטעם לאכול, (איוב ז) הייאל פפל מבלי מלח וגוו. וכתיב (ישעה לט) והיה מעשה הצדקה שלום. (תהלים ט) הנחמים מזחה ומאו רב ומתיוקים וגוו. מתיוקים ודקאי.

ה'וד מלפआ אמר, גם עבדך נזקר בהם וגוו. אסחדנא עלי דכל יומאי אוזדרנא בהו, דלא לאטעה בהו, בר יומא חד דעתירנא עטירי מלכא, במערתא דמרוניא, וחייבנא בויצינא דאשא מטלחתא אפותיא דמרוניא (ג"א דמערתא), ואוזדעונא. מההיא יומא אוזדרנא בדעתאי בהו, ולא שביקנא לון כל יומאי. זכה חולקיה מאן דאוזדר במתיקא דמלפआ, וטעים בהו בדקחוי. על דא כתיב, (יחלים לד) טעמו וראוי כי טוב יי' וגוו. וכתיב (משל ט) לכו לחמו בלחמי וגוו.

אתפשת דכורה בדעת, ואתחמיין אבסדרין ואדרין, מרישא דגולגלתא שרי, ואתפשת בכל גופא, מחדוי ודרועוי ובכלא. מאחרורי, אתדק ניצצא דבוצינא דקדינותא, ולחתא ואפיק (דף רצ"ז ע"א) גלגלתא חדא, סתימא מכל סטרוי, ונהיירו (ס"א ונחיתו) דתרי מוחי גלייפן בה, ואתדקמת בסטרוי דרכורא. בגין פה אתקרי (שיר השירים ח) יונתני תפתי, אל תקרי תפתי אלא תאומתי ודקאי.

שערזוי דנוקבא כלילן ביה גווני (ס"א גווני בעו גווני), בדקתיב, (שיר השירים ז) ודרלת ראשך באגמן. אתקטר גבורה בחמש גבוראן, ואתפשת נוקבא בסטרה, ואתדקמת בסטרוי דרכורא. עד דאתפרק שא מסטרוי. ואתיאת לאתחברא עמיה אfin באfin. וכד

מתחרין מתחזין חד גופא ממש. מהכא אוליפנא, דבר בלחוודי, אהזי פלא גופא, וכלהו רחמי. ובך נוקבא. ובך מתחרין בחרא, אהזי כלא חד גופא ממש, ותכי הוא. אוף הכא, כד דבר אהזב בר נוקבא, כלא הוא חד גופא, ועלמין כלא בחידו, דהא כלא גופא שלים מתברכו.

יהיינן רזא, (שםות כ) על בן ברך יי' את יום השבת ויקדשוה. דהא אשתח כלא בחד גופא שלים, דהא מטרוגניתא אתרבקת במלכא, ואשתח גופא חד. ועל בן ברךאן משתקחין בהאי יומא. ומהכא,/man/ לא אשתח דבר ונוקבא, אקראי פלא גופא, ולית ברכתא שרייא במלה פגימה וחסירה, אלא באתר שלים, במלה שלים, ולא בפלגות מלא, ופלגות מלאה לא אהקיים לעלמין, ולא אהברכו לעלמין.

נוי דנוקבא, כלא מנוי דרכורא הוא. וזה אוקימנא מלוי, ואשתמוידען בגין חביביא. מהאי נוקבא מתאחדן כל אינון דלחתא. מנה ינקין, ובאה פבין, והיא אהזריאת אם לכלהו. במא דאתרא אם ל גופא, וכל גופא מנה (ס"א לנטה וכל גנטה מעה) ינקא. בך הא אם לכלהו אהרניון דלחתא. בתיב, (משל ז) אמר לחהכמה אהתי את. אית חכמה ואית חכמה, והאי נוקבא, אהזריא חכמה זעירא לגבאי אחרא ועל דא כתיב, (שיר השירים ז) אהות לנו קטנה ושדים אין לה וגוו. דהא דא בגלוותא אהמשך. אהות לנו קטנה, ודאי קטנה אהזי אבל רברבא היא, וסגיאה היא, דהא היא שלימו דגטיל מפלא. במא דכתיב, (שם) אני חומה ושדי במגדלות. ושדי, דהא מלין אינון לינקא לכלא. במגדלות, דאיןון נהרין רברבין דנפקי מאימא עלאה.

זו אהפטש דכורה בימינא ושמאלא, בירוטא דאחסנא. ובך גווני אהברו, אקראי תפארת. ואתתקן כל גופא, ואתבעיד אילנא רברבא, ומקיף, שפיר ויזאה, (וניאל ז) תחותזה מטלל חיית ברא, ובענפוהי ידורוין עופפי שמיא, ומזון לכלא ביתה. דרוועוי ימינה ושמאלא. בימינא חיים וחסיד, בשמאלא מיטה וגבורה. מעוי, אהתקן בדעת, ואתמלין כל אקסדרין ואדרין, במא דאמינא, דכתיב, (משל כד) ובדעת חדרים יטלאו. זו אהפטש גופא, בתירין שזקין. ומתחזין בינייהו תרין כוילין, ותירין ביעי דרכורא. הכל משחא ורבות וחייב (רכורא) הכל גופא, בהו אהכנש, הכל חיילין דנפיך, מנהון נפקין. ושרין הכל בפום אמה. ובגין כך אקרון צבאות, (כל גופא, בהו אהכנש, ושרין הכל בפום אפה. ובגין כך אקרון צבאות, הכל נפיך, מנהון נפקין) ואינון נצח והוד. תפארת, יהו"ה. נצח והוד, צבאות. ובגין כך יהו"ה צבאות.

אםה דרכורא, סיוםא (נ"א בסותא) דכל גופא, ואקרוי יסוד. וכאן הוא דרגא דמבעט לנטקפא. וכל תיאובתא דרכורא לגבי נוקפא, בהאי יסוד עילן לנוקפא, לאחר דאקרי ציון. דההט הוא אטר כסותא דנטקפא, בבית רחים לאחתה. ובגין ב"ה, יי' צבאות אקרוי יסוד.

בתויב (זהלים קל) כי בחר יי' בציון אוה למושב לו. פד אתפרשת מטרוניתא, ואתחברת במלכא אנטפין באנטפין, במעלי שבתא. אטעbid פלא חד גופא, וכדין יתיב קדשא בריך הוא בכורסיה. ואקרוי כל שא שמא שלים, שמא קדישא, בריך שמייה לעלם לעלמי עלמין. כל אלין מלין סליקנא עד יומא דא, דאתעטר בהו לעלמא דאתי, והשתא אתגליין הכא, זכה חילקי.

האי מטרוניתא, פד אתחברת עם מלכא, כל עלמין מתברבן, ואשתבחו בחדרותא דכלא. (דף רצ"ז ע"ב) כמה דרכורא כליל בתלתא, ושרוותא בתלתא. ב"ה פלא הכא, וסיומה דכל גופא הכא, ומטרוניתא לא מתברבא, אלא בכלא דתלתא אלין, דאיןון נצח הוד יסוד, ומתקבsuma ומתקברבא באחר דאקרי קדש הקדשים דלתתא. דכתיב, (זהלים קל) כי שם צוה יי' את הברכה. דהא תרין דרגין אינון לעילא ותטא. ובגין ב"ה לית רשותא למיעל פמן, בר מהנא רבא, דאתי מן טרא דחסד. בгин דלא עיל לההוא אטר דלעילא, אלא לההוא דאקרי חסד, ועיל בקדש הקדשים, ומתקבsuma נוקפא. ומתקברבא האי קדש הקדשים בגו לגו, אחר דאקרי ציון. ציון וירושלם, תרין דרגין אינון, חד רחמי, וחד דין. ציון, דכתיב, (ישעה א) ציון במשפט תפדה. ירושלים, הכתיב, (ישעה א) צדק יליין ב"ה כמה דאוקימנא.

וכל תיאובתא דרכורא לגבי נוקפא, הכא הוא, וקריגן להו ברכה, דמתפנן נפקי ברבן לכלהו עלמין, וכלהו מתברבן. האי אטר אקרוי קדש. וכל קדשים דרכורא עילין פמן, בההוא דרגא דאמינה, וכלהו אתיין מרישא עלאה דגולגלתא דרכורא, מסטרא דמוחי עלאי, דשרין ביה, ונגיד ההייא ברכה בכל שייפי גופא, עד אינון דאקרון צבאות. וכל ההוא נגידו דהנגיד מפל גופא, מתקבנשי פמן, ועל דא אקרון צבאות, דכל צבאות דעתאין ותטאין פמן נפקין. וההוא נגידו בתר דאתכנייש, פמן שרין ליה בההוא יסוד קדישא, פלא חוויא, בגין ב"ה אקרוי חסד. וההוא חסד עיל לקדש הקדשים, דכתיב (זהלים קל) כי שם צוה יי' את הברכה חיים עד העולם.

אמר רבי אבא, לא סיים בוצינא קדישא למיימר חיים, עד דאשתקכו מלוי, ואני כתבנה, סברנא למכתב טפי, ולא שמענה. ולא זקיפנא רישא, דנהורא הוה סגי, ולא הוה יכילנא לאסתפלא. ארכבי אזדעניא, שמענה קלא דקاري ואמר (משל^ו) ארך ימים ושנות חיים וגוו'. שמענה קלא אחרא, (תהלים כא) חיים שאל ממך וגוו'.

כל ההוא יומא, לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה מאן דמטי לגביה, שלא יכilio דנהורא ואשא הוה בסוחרניה. כל ההוא יומא נפילנא על ארעה, ונעינה. בתר דازיל אשא, חמינא לבודינא קדישא קדש הקדשים, דאסתלק מן עולם, אתעטף שכיב על ימינו, ואנפוי חייכין. קם רבי אלעזר בריה, וגטיל ידו ונשיך לוֹן, ואני לחיכנא עפרא דתחות רגלי. בעו חבריא למבבי, ולא יכilio למלא. שארו חבריא בביבה, ורבי אלעזר בריה נפיל תלת זמנין, ולא יכילד למפתח פומיה. לבתר פתח ואמר, אבא אבא. תלת הו, חד אתחרוז. השטא תנוד חיונתא, צפראן טאסין, משתקען בנוקבאן דיקמא רבא, וחבריא בלהו שתניין דמא.

קם רבי חייא על רגלי ואמיר, עד השטא בוצינא קדישא מסתכל (ס"א משתל) עלהן. השטא לאו היא עלהן, אלא לאשתקדא ביקריה. קם רבי אלעזר ורבי אבא, נטלו ליה בטיקרא דסיקלא, מאן חמא (ס"א ערונא וערביביא) ערביביא דחבריא, וכל ביתא הוה סליק ריחין סליקו ביה בפורייה, ולא אשתקdash ביה, אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

אותו טריין, ומאריבי תריסין דכפר צפרי וטרידאן בהו (ס"א רצפריו וטרידא ותו) בני מרונית, צוחין בקטירין, דחשיבו שלא יתקבר תפמן. בתר דנפק פורייא, הוה סליק באוירא. ואשא הוה להיט קפיה, שמעו קלא, עולו ואותו, ואתנכשו להילולא דרבי שמעון, (ישעה נ) יבא שלום ינוח על משכבותם.

בד עאל למרתא שמעו קלא במרתא, זה האיש מריעיש הארץ מרגיז ממלכות, כמה פטرين ברקיעא משתבלין (ס"א ולא משתבלין) ביומא דין בגינך, דנא רבי שמעון בן יוחאי, דמאייריה משתקבח ביה בכל יומא. זכה חולקיה לעילא ותטא. כמה גניזין על אין מסתמן ליה, עליה אתרמר (דניאל ס) אתה לך לקוץ ותנווח ותעמוד לגורלך לקוץ חיים. עד באו אררא זוטא קדישא).